

DE STER

92E JAARGANG

NUMMER 6

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

JUNI 1992

DE STER

JUNI 1992

Op de omslag:

'Als u naar de tempel gaat en de verordeningen van het huis van de Heer verricht, krijgt u bepaalde zegeningen', zegt president Ezra Taft Benson. (Zie 'Ga naar de tempel', blz. 1.) Op de voorkant staat de Zwitserse tempel, op de achterkant de Freiberg-tempel afgebeeld.

ARTIKELN

GA NAAR DE TEMPEL PRESIDENT EZRA TAFT BENSON	1
BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM	
WAAROM TEMPELS? PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY	2
BEGIFTIGD MET VERBONDEN EN ZEGENS	9
DE HEILIGE TEMPEL OUDERLING BOYD K. PACKER	14
EEN HEILZAME BALSEM EILEEN STARR	24
VERLOSSING VAN DE DODEN	25
MIJN VRIENDIN –	
VER WEG EN LANG GELEDEN PEGGY HILL RYSKAMP	32
DE TEMPELS IN DE LAATSTE DAGEN	34
OP EEN DAG IN DE TEMPEL MARY NOEL RIGBY	44
DE STORM STILLEN MARVIN K. GARDNER	46
BEN IK HET WAARDIG? LORI GIBBS	48

DE KINDERSTER

DE TEMPEL IS EEN HEILIGE PLAATS PRESIDENT EZRA TAFT BENSON	2
VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON	
DE ZOONS VAN MOSIAH GAAN OP ZENDING	4
LIED	
IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL JANICE KAPP PERRY	5
PARTICIPATIEPERIODE	
JOSEPH SMITH ONTVANGT EEN OPENBARING	6
DE KAPOTTE LAMP ALMA J. YATES	8
VEEL PLEZIER!	13
OP VERKENNING	
HOE MORONIBEEDEN	
WORDEN GEMAAKT SHANNON W. OSTLER	14

DE STER

Juni 1992 92e jaargang Nummer 6

Officiele Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Ezra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton,
L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs:

Rex D. Pinegar, Charles Didier, Robert E. Wells

Redacteur: Rex D. Pinegar

Hoofd afdeling leerplannen: Ronald L. Knighton

Hoofd kerkelijke tijdschriften: Thomas L. Peterson

Internationale tijdschriften:

Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly

Assistent: Marvin K. Gardner

Adjunct-redacteur: David Mitchell

Assistent-redacteur De Kinderen: DeAnne Walker

Leidinggevend art-director: M. Masato Kawasaki

Art-director: Scott D. Van Kampen

Vormgeving: Shari Cook

Rooster: Diana W. Van Staveren

Vertaling, nieuwsredactie en administratie:

Kerkelijk Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 03402-40260

Hoofd vertaalbureau: P. J. Stulp

Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriest. 21, Postfach 1549, D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 06172-710334

© 1992 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais; en eens per kwartaal in het IJslands.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISBN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price \$10.00 a year. \$1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Jaarabonnement:

Nederland: f 32,00

België: Bfr. 590,00

Betalingen voor Nederland: bankrek. nr. 38.10.54.799

t.n.v. De Kerk van Jezus Christus, te Nieuwegein (Rabobank, Nieuwegein; postgiro v.d. bank: 422947).

Voor België: bankrek. nr. 404-6018551-44 t.n.v.

Corp. of the Presiding Bishop, te Frankfurt (Kreditbank, Melsele).

Opgeve van een nieuw abonnement te richten aan de administratie.

Versijnt twaalf maal per jaar

Printed in Germany

PB MA 9206 DU

92986 120

Dutch

GA NAAR DE TEMPEL

President Ezra Taft Benson

Het huis van onze Vader is een huis van orde. Wij gaan naar zijn huis om die orde van het priesterschap aan te gaan die ons het recht verschaft op alles wat de Vader heeft, mits wij getrouwd zijn. Want, zo heeft de Heer ons in deze tijd geopenbaard, Abrahams nakomelingen zijn 'wettige erfenamen' van het priesterschap. (Zie Leer en Verbonden 86:8-11; 84:33-34.)

Als u naar de tempel gaat en de verordeningen van het huis van de Heer verricht, krijgt u bepaalde zegeningen:

- U ontvangt de geest van Elia, die uw hart zal terugvoeren tot uw partner, uw kinderen, en uw voorouders.
- U zult meer van uw familieleden houden dan voorheen.
- Uw hart zal tot uw voorouders worden teruggevoerd, en hun hart tot u.
- U zult worden begiftigd met macht van omhoog, zoals de Heer heeft beloofd.

• U zult de sleutel tot de kennis van God ontvangen. U zult leren hoe u kunt worden zoals Hij – ja, de macht der goddelijkheid zal aan u geopenbaard worden (zie LV 84:19-20).

• U zult allen die u reeds zijn voorgedaan naar de andere kant van de sluier een grote dienst bewijzen. Uw werk zal hen in staat stellen om '(...) naar de mens wat het vlees betreft (...) geoordeeld te worden (...) (LV 138:34).

Dat zijn de zegeningen van de tempel en de zegeningen die men ontvangt door er vaak heen te gaan.

God zegene ons dat wij onze kinderen en kleinkinderen zullen leren hoe groot de zegeningen zijn die wij krijgen door tempelbezoek. God zegene ons om alle zegeningen te ontvangen die ons wachten als wij naar de tempel gaan. God zegene ons om alle zegeningen te ontvangen die geopenbaard zijn door de profeet Elia, zodat uw roeping en verkiezing verzekerd zullen zijn.

Ik getuig met heel mijn ziel dat deze boodschap waar is en bid dat de God van Abraham, Isaak en Jakob het huidige Israël zal zegenen met een dringend verlangen om naar alle zegeningen van de vaders te streven in het huis van onze Hemelse Vader.

Waarom tempels?

President Gordon B. Hinckley

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Er zijn maar een paar plaatsen op aarde waar eeuwige antwoorden gegeven worden op de vragen die de mens over het leven heeft.

Is er wel eens een mens geweest die niet eens rustig heeft gepeinsd over de indrukwekkende mysteries van het leven?

Iemand die zichzelf niet heeft afgevraagd: 'Waar ben ik vandaag gekomen? Waarom ben ik hier? Waar ga ik heen? Wat is mijn relatie tot mijn Schepper? Zal de dood mij van de omgang met mijn dierbaren beroven? En hoe staat het met mijn vrouw en kinderen? Is er na dit leven nog een bestaan, en zo ja, zullen we elkaar daar kennen?'

De antwoorden op die vragen zijn niet in de wijsheid van de mens te vinden. Ze zijn uitsluitend in het geopenbaarde woord van God te vinden. De tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn heilige gebouwen waarin antwoorden worden gegeven op deze en andere vragen met een eeuwig karakter. Al die tempels zijn ingewijd als huis van de Heer, een heilige, rustige plaats, afgesloten van de wereld. Daar worden waarheden onderricht en verordeningen verricht die kennis geven van eeuwige zaken en de deelnemer motiveren om door het leven te gaan met een begrip van zijn goddelijke erfdeel als kind van God en met een bewustzijn van zijn potentieel als eeuwig wezen.

Die gebouwen, die verschillen van de duizenden gewone huizen van aanbidding die over de hele aarde zijn verspreid, zijn uniek in doel en functie en staan daarin tussen alle andere godsdienstige gebouwen alleen. Dat komt niet door de afmetingen of de architectonische schoonheid van die gebouwen. Dat komt door het werk dat binnen gedaan wordt.

Toen een schriftgeleerde de Heiland vroeg: 'Welk gebod is het eerste van alle?', antwoordde de Heiland: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. 'Het tweede is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Marcus 12:28, 30-31).

De scheppingszaal in de Los Angeles-tempel (Californië).

De paradijszaal in de Idaho Falls-tempel (Idaho).

Dat bepaalde gebouwen bestemd worden voor bijzondere verordeningen, waardoor ze onderscheiden worden van gewone plaatsen van aanbidding, is niet nieuw. Dat was al gebruikelijk in het oude Israël, waar de mensen regelmatig aanbaden in de synagogen. De heiligste plaats die ze hadden, was, allereerst, de tabernakel in de wildernis met zijn heilige der heiligen. Daarna volgden er tempels waar bijzondere verordeningen werden verricht en waar alleen diegenen die aan de eisen voldeden, aan die verordeningen konden deelnemen.

En zo is het nog steeds. Alvorens een tempel ingewijd wordt, nodigt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het publiek uit om het gebouw van binnen te bekijken. Maar wanneer het eenmaal ingewijd is, wordt het een huis van de Heer en hebben alleen goede leden van de kerk toegang. Dat is geen kwestie van geheimhouden. Het is een kwestie van heilighouden.

DE FAMILIE VAN GOD

Het werk dat in deze gebouwen gedaan wordt, bevordert Gods eeuwige doeleinden met betrekking tot de mens, die Gods kind en schepping is. Het tempelwerk heeft voor het merendeel te maken met de familie, met ieder van ons als lid van Gods eeuwige familie, en met ieder van ons als lid van een aardse familie. Het heeft te maken met de heilige en eeuwige aard van het huwelijksverbond en familiebanden.

Het bevestigt dat iedere man en iedere vrouw die op de aarde geboren wordt, een kind van God is, dat

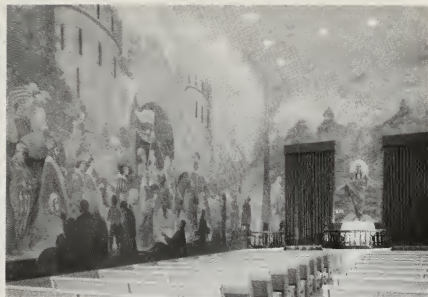
begiftigd is met iets van zijn goddelijke aard. De herhaling van deze fundamentele leringen heeft een heilzame uitwerking op de ontvangers ervan. En daar de leer geformuleerd is in mooie en indrukwekkende bewoordingen, komt de deelnemer tot een besef dat, omdat iedere man en iedere vrouw een kind is van onze Hemelse Vader, iedereen lid is van de goddelijke familie. Daarom is ook iedereen een broer of zuster.

Toen een schriftgeleerde de Heiland vroeg: 'Welk gebod is het eerste van alle?', antwoordde de Heiland: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht.

'Het tweede is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Marcus 12:28, 30-31).

De leerstellingen zoals die in de hedendaagse tempels worden uiteengezet, beklemtonen dit uiterst fundamentele denkbeeld aangaande de plicht van de mens ten opzichte van zijn Schepper en zijn broeder. Heilige verordeningen versterken deze veredelende filosofie van de familie van God. Zij onderrichten dat de geest die in ieder van ons is, eeuwig is – in tegenstelling tot het lichaam, dat sterfelijk is. Niet alleen krijgen wij er een begrip door van deze geweldige waarheden, maar bovendien motiveren ze ons om God lief te hebben en moedigen ze ons aan om ons beter als naaste van de kinderen van onze Vader te gedragen.

De stelling aanvaarden dat de mens een kind van God is, helpt ons inzien dat het sterfelijk leven een goddelijk doel heeft. Ook hierover wordt geopenbaard waarheid onderricht in het huis van de Heer. Het aarde leven maakt deel uit van een eeuwige reis. Wij

De wereldzaal in de Manti-tempel (Utah).

De celestiale zaal in de Manti-tempel (Utah).

leefden al als geestkinderen voordat wij hier kwamen. De Schriften getuigen daarvan. Neem bijvoorbeeld de woorden van Jeremia: 'Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een groot profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld' (Jeremia 1:5).

Wij zijn in dit leven gekomen als kind van sterfelijke ouders en als lid van een familie. Ouders zijn partners met God in het tot stand brengen van zijn eeuwige doeleinden met betrekking tot zijn kinderen. Daarom is het gezin een goddelijke instelling die zowel in de sterfelijkheid als in de eeuwigheid van het grootste belang is.

DE FAMILIE EEUWIG MAKEN

Veel van het werk dat in de tempels gedaan wordt, heeft betrekking op de familie. Om de betekenis ervan te begrijpen, is het nodig om te erkennen dat wij, net zoals wij al bestonden als kind van God voordat wij in deze wereld geboren werden, ook na de dood zullen voortleven; en dat de dierbare, bevredigende banden van de sterfelijkheid, de fijnste en meest betekenisvolle waarvan in de familie of het gezin te vinden zijn, in de toekomstige wereld kunnen voortduren.

Huwelijkspartners die naar het huis van de Heer gaan en van de zegeningen ervan ontvangen, worden niet alleen aan elkaar verbonden voor de duur van hun sterfelijk leven, maar voor de eeuwigheid. Zij worden aan elkaar verbonden onder het gezag, niet alleen van het land dat hen tot de dood aan elkaar verbindt, maar ook door het eeuwige priesterschap van God, dat in de

hemel bindt wat op aarde gebonden wordt. Een paar dat zo'n huwelijk sluit, heeft de verzekering van goddelijke openbaring dat hun band, en die met hun kinderen, niet door de dood verbroken zal worden, maar zal voortduren tot in de eeuwigheid, op voorwaarde dat zij zo leven dat zij voor die zegeningen in aanmerking komen.

Is er ooit een man geweest die oprecht van een vrouw hield, of een vrouw die oprecht van een man hield, die niet bad dat hun relatie tot voorbij het graf mocht voortduren? Is er ooit een kind begraven door ouders die niet verlangden naar de verzekering dat hun geliefde in een toekomstige wereld weer bij hen zou zijn? Kan er iemand die in het eeuwige leven gelooft, eraan twifelen dat de God van de hemel zijn zonen en dochters dat dierbaarste aspect van het leven zou toestaan, de liefde die het meest betekenisvol tot uiting komt in gezins- en familielaties? Nee, de rede eist dat die relaties tot na de dood zullen voortduren. Het mensenhart verlangt ernaar, en de God van de hemel heeft een manier geopenbaard waarop die zegening verkregen kan worden. De heilige verordeningen van het huis van de Heer voorzien hierin.

EEN KANS VOOR IEDEREEN

Maar dat zou allemaal erg oneerlijk zijn als de zegeningen van die verordeningen alleen diegenen ter beschikking stonden die nu lid zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In feite staat de kans om naar de tempel te gaan en de zegeningen ervan te ontvangen open voor iedereen

FOTOGRAAF: BRENT PETERSEN

Links: Over de hele wereld nodigen zendingen de mensen uit om zich erop voor te bereiden naar de tempel te gaan. **Rechts:** Een verzegelkamer in de Salt Lake-tempel. Het gebrandschilderde raam beeldt de opgestane profeet Moroni uit die de platen van het Boek van Mormon aan de profeet Joseph Smith geeft.

die het evangelie wil aanvaarden en zich laten dopen als lid van de kerk. En dat is de reden dat de kerk zoveel zendingswerk doet in de hele wereld en dat werk zoveel mogelijk zal blijven uitbreiden, want volgens goddelijke openbaring heeft zij de taak om het evangelie 'aan alle natiën, geslachten, talen en volken' te onderrichten (zie Leer en Verbonden 77:8).

Maar er zijn ontelbare miljoenen mensen op aarde geweest die nooit de kans hebben gehad om het evangelie te horen. Moeten hun de zegeningen ontzegd worden die ons in de tempels van de Heer geboden worden?

Door levende plaatsvervangers die namens de doden optreden, komen diezelfde verordeningen beschikbaar voor diegenen die het sterfelijk leven reeds verlaten hebben. Vervolgens staat het die personen in de geestenwereld vrij om de aardse verordeningen, die voor hen verricht zijn – zoals de doop, het huwelijk, en de verzegeling van de gezinsbanden, te aanvaarden of te verwerpen. Er is geen dwang in het werk van de Heer, maar er moeten wel kansen zijn.

Dit plaatsvervangende werk is een ongekend liefdeswerk van de kant van de levenden, voor de doden. Er is een enorm familiehistorisch onderzoek voor nodig om al diegenen te vinden die ons zijn voorgegaan naar het hiernamaals. Om te helpen met dat werk, coördineert de kerk een familiehistorisch programma en heeft zij onderzoekfaciliteiten die in de hele wereld ongeëvenaard zijn. Haar archieven staan open voor het publiek en zijn al gebruikt door veel niet-leden om hun voorouders op te sporen. Dit programma is al door genealogen over de hele wereld geprezen en is door ver-

scheidene landen gebruikt als reserve voor hun eigen verslagen. Maar het voornaamste doel is de leden van de kerk de bronnen te verschaffen voor de gegevens van hun overleden voorouders, zodat zij hun de zegeningen kunnen bieden die zij zelf al hebben. In feite zeggen ze tegen zichzelf: 'Ik houd zoveel van mijn vrouw en kinderen dat ik in alle eeuwigheid bij ze wil zijn. Moeten mijn overleden grootvader en overgrootvader, en andere voorvaders, ook niet de kans krijgen om diezelfde eeuwige zegeningen te ontvangen?'

EEN HEILIGE HUIS, EEN PLAATS VAN BELOFTE

En zo zijn deze heilige gebouwen het toneel van enorme, maar rustige en eerbiedige bedrijvigheid. Zij doen denken aan dat gedeelte van het visioen van Johannes de Openbaarder waarin deze vraag en dit antwoord staan: 'Wie zijn deze, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? (. . .)

'Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams.

'Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel' (Openb. 7:13-15).

Zij die naar die heilige huizen gaan, zijn in het wit gekleed wanneer zij daar deelnemen aan de diensten. Zij komen daar uitsluitend op aanbeveling van hun plaatselijke kerkleiders, waarvoor zij een verklaring krijgen dat zij het waardig zijn de tempel te betreden. Er wordt van hen verwacht dat zij komen met reine gedachten, een rein lichaam en fatsoenlijke kleding om de tempel van God te betreden. En wanneer zij die betreden,

wordt er van hen verwacht dat zij de wereld achter zich laten en zich concentreren op goddelijke zaken.

Die activiteit, als we dat zo mogen noemen, heeft zijn eigen beloning, want wie zou in tijden van problemen niet de kans verwelkomen om de wereld buiten te sluiten en het huis van de Heer binnen te gaan, om daar in alle rust de eeuwige aangelegenheden van God te overpeinzen? Die heilige gebouwen bieden ons de kans, die wij nergens anders krijgen, om te leren en na te denken over de zaken die werkelijk zinvol zijn in het leven – onze band met de Godheid en onze eeuwige reis van een voorsterfelijke staat naar dit leven en verder naar een toekomstige staat waarin wij elkaar zullen kennen en met elkaar omgaan, ook met onze geliefden en de voorouders die ons zijn voorgegaan naar het hiernamaals en van wie wij zoveel hebben geërfd wat betreft het lichaam, het verstand en de geest.

Deze tempels zijn beslist uniek onder alle gebouwen. Het zijn huizen van onderricht. Het zijn huizen van verbonden en beloften. In die huizen knielen wij aan het altaar voor God, onze Schepper, en krijgen wij de belofte van zijn eeuwige zegeningen. In de gewijdeheid van die heiligdommen staan wij in nauw contact met Hem en denken aan zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser, de Heer Jezus Christus, die als plaatsvervanger voor ons allen het zoenoffer bracht. Hier zetten wij onze zelfzucht opzij en helpen anderen die zichzelf niet kunnen helpen. Hier worden wij door de macht van het ware priesterschap van God samen verbonden in de heiligste van alle menselijke relaties – als man en vrouw, als kind en ouder, als gezin dat verzegeld wordt – een verzegeling die tijd noch dood kan

vernietigen. Die heilige gebouwen werden al gebouwd in die duistere tijden toen de heiligen der laatste dagen nog meedogenloos verdreven en vervolgd werden. Ze zijn gebouwd en onderhouden in tijden van armoede en van welvaart. Zij ontstaan uit het levenskrachtige geloof van een altijd groeiend aantal mensen die getuigenis geven van een levende God, van de opgestane Heer, van profeten en goddelijke openbaring, en van de vrede en verzekering van eeuwige zegeningen die alleen te vinden zijn in het huis van de Heer. □

SUGGESTIES VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. In de tempel hebben wij de kans, die wij nergens anders hebben, om te leren en na te denken over de dingen die werkelijk van belang zijn in het leven – zoals onze relatie met de Godheid en onze eeuwige reis van een voorsterfelijke staat naar dit leven en verder naar een toekomstige staat.
2. Een paar dat een huwelijk sluit in de tempel, heeft de verzekering dat hun band, en die met hun kinderen, niet door de dood verbroken zal worden, maar zal voortduren tot in de eeuwigheid, op voorwaarde dat zij zo leven dat zij voor die zegeningen in aanmerking komen.
3. Door levende plaatsvervangers die dit voor de overledenen doen, zijn er verordeningen beschikbaar voor hen die dit sterfelijk leven al verlaten hebben. In de geestenwereld staat het die personen vrij om de aardse verordeningen die voor hen verordicht zijn te aanvaarden of te verwerpen.

BEGIFTIGD

MET VERBONDEN EN ZEGENS

De Heer heeft door de profeet Joseph Smith de heilige verordeningen van de tempelverbonden en -zegens weer op aarde hersteld. George Q. Cannon, die later lid werd van het Eerste Presidium, heeft de enorme interesse beschreven die de leden van de kerk in de jaren veertig van de vorige eeuw hadden toen de zegens van de tempel de mensen weer ter beschikking werden gesteld:

'Ik kan me herinneren dat, toen de profeet Joseph voor het eerst vertelde dat de Heer hem de sleutels van de begiftiging had geopenbaard, er alom een groot verlangen bestond om er iets van te begrijpen. Wanneer de profeet sprak over zijn verlangen om de tempel te voltooiën om zijn mededienstknechten dat te geven wat God hem had verstrekt, ging er een golf van opwinding door de aanwezigen en een groot verlangen hiernaar vervulde hun hart' (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, 2 delen, verzameld door Jerreld L. Newquist, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1974, deel 1, blz. 228).

Wat is de aard en de bedoeling van de begiftiging? Hoe kan men geïnteresseerde leden en vrienden een gepaste samenvatting geven van wat

In de tempel krijgen we een overzicht van het plan dat de Heer voor zijn kinderen heeft.

Wij leren over ons voorsterfelijk, sterfelijk en nasterfelijk leven.

Boven: de scheppingszaal in de Salt Lake-tempel.

er in de tempel gedaan wordt, terwijl de heiligen der laatste dagen buiten de tempel de tempelverordeningen niet in detail bespreken?

Gelukkig hebben presidenten van de kerk en leden van het Quorum

der Twaalf Apostelen goede samenvattingen gegeven waar we veel aan kunnen hebben:

Wijlen ouderling James E. Talmage, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, en een voor-
aanstaand geleerde:

'De [begiftiging] in de tempel, zoals deze in de tegenwoordige tempels wordt bediend, omvat onderricht inzake de betekenis en de volgorde van vroegere bedelingen en het belang van de huidige bedeling als het grootste en belangrijkste tijdperk in de geschiedenis der mensheid. Dit onderricht omvat een opsomming van de belangrijkste momenten van de schepping, de toestand waarin onze eerste ouders in de hof van Eden verkeerden, hun ongehoorzaamheid en de daaruit voortvloeiende verdrijving uit dat gelukzalige oord, hun toestand in de verlaten en troosteloze wereld, toen zij gedoemd werden door arbeid en zweet te leven, het verlossingsplan waardoor de grote overtreding verzoend kon worden, het tijdperk van de grote afval, het herstel van het Evangelie met alle van oudsher daaraan verbonden machten en voorrechten, de absolute en onmisbare voorwaarde van persoonlijke reinheid en toewijding aan het goede in het tegenwoordige leven en een stipte voldo-

ning aan de eisen van het Evangelie. (. .)

‘De verordeningen van de [begiftiging] belichamen zekere persoonlijke verplichtingen, zoals het verbond en de belofte de wet van volstrekte deugdzzaamheid en kuishheid te onderhouden, barmhartig te zijn, welwillend, verdraagzaam en rein; zowel talenten als materiële middelen te besteden aan de verspreiding van de waarheid en het verheffen van het ras; toegewijd te zijn aan de zaak der waarheid; en allerwegen ernaar te streven een bijdrage te leveren tot de grote voorbereiding ter verwelcoming van de Koning – de Heer Jezus Christus –

**De Salt Lake-tempel:
geheel boven, de paradijszaal;
boven, een glas-in-lood-raam met
Adam en Eva's verdrijving uit
de Hof van Eden uitbeeldt;
rechts, de wereldzaal.**

op deze aarde. Iedere keer wanneer er een verbond gesloten wordt en een verplichting wordt aangegaan, wordt er een zegenrijke belofte uitgesproken die afhankelijk is van de getrouwe naleving van de voorwaarden’ (*Het huis des Heren*, blz. 90-91).

Wijlen ouderling John A. Widtsoe, lid van het Quorum der Twaalf apostelen, universiteitspresident en wetenschapper:

‘De begiftiging die leden van de kerk in de tempel krijgen, bestaat uit verschillende onderdelen. Allereerst is er instructie met betrekking tot de eeuwige reis van de mens, vanaf het vage begin tot zijn moge-

lijk heerlijke bestemming. Vervolgens wordt aangegeven aan welke voorwaarden moet worden voldaan om ervoor te zorgen dat die reis de mens omhoogvoert. Zij die deze informatie ontvangen, verbinden zich om de wetten van de eeuwige vooruitgang te gehoorzamen, en geven daardoor leven aan de ontvangen kennis. Uiteindelijk wordt er duidelijk gemaakt dat een mens soms rekenschap af moet leggen van zijn daden, en moet bewijzen goddelijke kennis en godsdienstige werken te bezitten. Het is een bijzonder mooie, logische en inspirerende serie ceremonies' (*A Rational Theology*, 7e ed., Salt Lake City: Deseret Book Co., 1965, blz. 125-126).

Wijlen president Brigham Young, de tweede president van de kerk:

'Ik zal u een korte definitie geven. Uw begiftiging betekent dat u alle verordeningen in het huis van de Heer ontvangt die u na dit leven nodig hebt om in de tegenwoordigheid van de Vader terug te kunnen keren, waarbij u de engelen passeert die als wachter staan, en in staat bent hun de wachtwoorden, tekens en symbolen te geven die tot het heilig priesterschap behoren, en om uw eeuwige verhoging te verkrijgen, in weerwil van aarde en hel' (*Discourses of Brigham Young*, samengesteld

De Salt Lake-tempel:
boven, de terrestre zaal;
rechts, de celestiale zaal.

door John A. Widtsoe, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1941, blz. 416).

Wijlen president Joseph Fielding Smith, de tiende president van de kerk:

'Als wij naar de tempel gaan, heffen we onze hand op en verbinden ons om de Heer te dienen, zijn geboden te onderhouden en onszelf onbevlekt van de wereld te houden. Als wij beseffen wat we doen, zal de begiftiging ons hele leven lang een bescherming voor ons zijn – een bescherming die iemand die niet naar de tempel gaat, niet heeft.

'Ik heb mijn vader horen zeggen dat hij in tijden van beproeving of verleiding aan de beloften van de tempel dacht en aan de verbonden die hij in het huis des Heren had gesloten, en zij waren een bescherming voor hem. (. . .) Die bescherming is gedeeltelijk het doel van die ceremonies. Zij behouden ons nu en verhogen ons hierna, als wij ons eraan houden. Ik weet dat die bescherming gegeven wordt, want ik heb dat ook beseft, net als duizenden anderen die aan hun verplichtingen gedacht hebben' (*Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1930, blz. 103).

Te begiftigen is te verrijken, iemand iets blijvends te geven van een grote waarde. Voor een heilige der laatste dagen zijn de zegeningen van de begiftiging als een parel van grote waarde in zijn of haar leven, die eendeloos steun en kracht geeft, oneindige inspiratie en motivatie. □

DE HEILIGE TEMPEL

Ouderling Boyd K. Packer

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er zijn veel redenen waarom men het verlangen zou moeten hebben om naar de tempel te gaan. Zelfs het uiterlijk van de tempel lijkt te wijzen op het diep spirituele doel ervan. Dit blijkt veel duidelijker binnen de muren. Boven de voordeur is te lezen: 'De Here gewijd'. Als u een ingewijde tempel binnengaat, bevindt u zich in het huis van de Heer.

In de tempel kunnen leden van de kerk die daarvoor in aanmerking komen, deelnemen aan de hoogste verlossende verordeningen die aan de mens zijn geopenbaard. Daar worden we in een heilige ceremonie gewassen en gezalfd, geïnstrueerd, begiftigd en verzegeld. En als we die zegeningen voor onszelf hebben ontvangen, kunnen we optreden voor anderen die zijn overleden zonder dezelfde kans te hebben gehad. In de tempel worden de heilige verordeningen zowel voor de levenden als voor de doden verricht.

**'Het huis van de Heer wordt een
symbool van de macht en de inspiratie
van het evangelie van Jezus Christus.
Rechts: De Londen-tempel in de winter.**

FOTOGRAF: MARK HENDERSON

**De heilige verordening van de
doop voor de doden wordt in het
huis van de Heer verricht.**

**Links: De doopruijnte in de
Alberta-tempel.**

DIT ZIJN GEWIJDE ZAKEN

Wij zorgvuldig de Schriften leest, ontdekt dat de Heer niet alle mensen alles vertelde. Voor het ontvangen van heilige informatie goldende bepaalde voorwaarden. Ook de tempelceremonies vallen binnen deze categorie.

Wij bespreken de tempelverordeningen niet buiten de tempel. Maar het is nooit de bedoeling geweest de kennis van deze ceremonies te beperken tot een kleine groep uitverkorenen die ervoor moesten zorgen dat anderen deze kennis nooit zouden krijgen. Juist het tegendeel is waar. Wij sporen iedereen ten zeerste aan om ervoor te zorgen voor de tempelervaring in aanmerking te komen en zich erop voor te bereiden. Wie al naar de tempel is geweest, is een ideaal onderwezen: dat op een dag iedereen op aarde en iedereen die geleefd heeft de kans zal krijgen om het evangelie te horen en wat de tempel te bieden heeft zal kunnen aanvaarden of verwerpen. Als die kans verworpen wordt, moet de verwerping van de betrokkene zelf komen.

De verordeningen en ceremonies van de tempel zijn eenvoudig. Ze zijn prachtig. Ze zijn heilig. Ze worden vertrouwelijk gehouden om te voorkomen dat ze aan onvoorbereiden worden gegeven. Nieuwsgierigheid is geen voorbereiding. Diepgaande interesse op zich is geen voorbereiding. Werkelijke voorbereiding houdt een aantal belangrijke en essentiële stappen in, namelijk: geloof, bekering, doop, bevestiging, zedelijke waardigheid, volwassenheid en gedrag dat passend is voor een gast in het huis van de Heer.

Allen die het waardig zijn en er in elk opzicht voor in

aanmerking komen, kunnen de tempel betreden om daar bekend gemaakt te worden met de heilige ceremonies en verordeningen.

WAARDIG OM DE TEMPEL TE BETREDEN

Wanneer u eenmaal een goed begrip hebt gekregen van de waarde van de tempelzegeningen en van de heilige aard van de daar verrichte verordeningen, zult u zich wel tweemaal bedenken voordat u de hoge normen die de Heer voor het binnentreden van de heilige tempel heeft gesteld, op enigerlei wijze in twijfel trekt.

U moet een geldige aanbeveling bezitten om tot de tempel toegelaten te worden. Die aanbeveling moet ondertekend zijn door de juiste kerkfunctionarissen. Alleen iemand die het waardig is, mag naar de tempel gaan. Het is de taak van uw bisschop of gemeentepresident ernaar te informeren of u dat waardig bent. Dat gesprek is van groot belang, want het is een kans om met een geordende dienstknecht van de Heer uw leven eens te evalueren. Als er iets mis is in uw leven, kan de bisschop u helpen dat op te lossen. Door dat overleg met de rechter in Israël kunt u verklaren dat u het waardig bent de tempel te betreden, met de goedkeuring van de Heer, of kunt u geholpen worden die goedkeuring te bereiken.

Het vraaggesprek voor een tempelaanbeveling wordt door de bisschop met het betrokken lid onder vier ogen gehouden. In dit gesprek wordt het lid diepgaande vragen gesteld over zijn gedrag en zijn getrouwheid aan de normen van de kerk en haar leiders. De betrokkene moet bevestigen dat hij zedelijk rein is en zich aan het woord van wijsheid houdt, een volledige tiende betaalt, in overeenstemming met de leringen van de kerk leeft en geen sympathieën heeft voor of banden met afvallige groeperingen. De bisschop is gezegd dat het bij het behandelen van deze zaken van het grootste belang is dat alles vertrouwelijk blijft.

Uit de antwoorden op de vragen van de bisschop zal over het algemeen blijken dat de betrokkene een tempelaanbeveling waardig is. Als de betrokkene de geboden niet onderhoudt, of als er een onafgedane zaak in zijn leven is die rechtgezet moet worden, dan zal hij oprechte bekering moeten tonen voordat er een tempelaanbeveling wordt verstrekt.

Nadat de bisschop een dergelijk gesprek met ons heeft gevoerd, zal een lid van het ringpresidium een soortgelijk gesprek met ons hebben.

UIT DE HEMEL ONDERRICHT

Als u voor de eerste keer naar de tempel gaat, maar ook als u vaak geweest bent, is het goed om te beseffen dat het onderricht in de tempel op symbolische wijze gegeven wordt. De Heer, de Meesterleraar, heeft ook veel van zijn onderwijs op die manier gegeven.

De tempel is een fantastische school. Het is een huis van wetenschap. In de tempel wordt een sfeer in stand gehouden die ideaal is voor instructie inzake diep spirituele aangelegenheden. Wijlen dr. John A. Widtsoe van het Quorum der Twaalf was een vooraanstaand universiteitspresident en een befaamd wetenschapper. Hij had grote eerbied voor het tempelwerk en heeft eens gezegd:

‘De tempelverordeningen omvatten het gehele plan van zaligheid, zoals dat van tijd tot tijd door de leiders van de kerk is onderwezen. Tevens worden er zaken door verklaard die moeilijk te begrijpen zijn. Er is geen sprake van verdraaiing om de leringen van de tempel in het grootse plan van zaligheid te passen. De filosofische volledigheid van de begiftiging is een van de belangrijkste argumenten die pleit voor de waarheid van de tempelverordeningen. Bovendien zorgen de volledigheid van het overzicht en de uiteenzetting van het evangelieplan ervoor dat de tempeldienst een van de doeltreffendste methoden is om het geheugen met betrekking tot de gehele opbouw van het evangelie op te frissen’ (John A. Widtsoe, zie de *Tempelinformatie*).

Als u naar de tempel gaat en onthoudt dat het onderwijs daar symbolisch is, zult u er altijd weggaan met een groter begrip, het gevoel dat u meer verheven bent dan voorheen en dat uw kennis met betrekking tot geestelijke zaken vergroot is. Het leerplan is geweldig. Het is geïnspireerd. De Heer, de Meesterleraar, heeft zelf in zijn leringen aan zijn discipelen constant gelijkenissen gebruikt – een mondelinge manier om dingen die anders moeilijk te begrijpen zouden zijn symbolisch weer te geven.

De tempel zelf wordt een symbool. Als u wel eens ‘s avonds een volop verlichte tempel hebt gezien, dan weet u hoe indrukwekkend dat eruit ziet. Het huis van

**In deze laatste dagen kunnen
kerkleden die dat waardig zijn in
de tempel als man en vrouw voor
tijd en alle eeuwigheid aan
elkaar verzegeld worden.**

**Rechts: Een pasgetrouwd paar
bij de Taipei-tempel.**

de Heer, badend in het licht, duidelijk uitkomend in het duister, wordt een symbool van de macht en de inspiratie van het evangelie van Jezus Christus dat als een baken oplicht in een wereld die steeds verder wegzinkt in geestelijke duisternis.

Na het betreden van de tempel verwisselt u de kleding die u buiten droeg voor de witte kleding van de tempel. Dat verwisselen van kleding doet u in de kleedruimte, waar ieder een kleedhokje met een afsluitbaar kastje heeft en volkomen op zichzelf is. In de tempel houdt men zich zorgvuldig aan het ideaal van de zedigheid. Wanneer u uw kleding in het kastje legt, laat u uw zorgen en problemen daar ook achter. U verlaat uw kleedhokje in het wit, met een gevoel van eenheid en gelijkheid, want iedereen om u heen is soortgelijk gekleed.

DE VERZEGELBEVOEGDHEID

Voor diegenen onder u die uitzien naar een tempelhuwelijk – u zult beslist willen weten wat er gebeurt. Wij citeren buiten de tempel niet de woorden van de verzegelende (huwelijks)verordening, maar we kunnen de verzegelkamer wel beschrijven als zijnde prachtig ingericht, rustig en vredig van sfeer, en gewijd door het heilige werk dat er verricht wordt.

Voordat het paar naar het altaar komt, is het aan de officiant om raad te geven en aan het jonge paar om die te ontvangen. Hier volgen enkele woorden die bij zo’n gelegenheid tot het jonge paar gericht zouden kunnen worden.

‘Vandaag is jullie huwelijksdag. Je gaat helemaal op in de emotie van jullie huwelijk. De tempels zijn ge-

Iedere verzegelkamer in de tempel is 'prachtig ingericht, rustig en vredig van sfeer, en gewijd door het heilige werk dat er verricht wordt.' *Links: Een verzegelkamer in de Tokyo-tempel.*

bouwd als heiligdom om verordeningen als deze in te verrichten. Wij bevinden ons nu niet in de wereld. De wereldse zaken gelden hier niet en behoren geen invloed te hebben op wat we hier doen. Wij zijn uit de wereld naar de tempel van de Heer gekomen. Dit wordt de belangrijkste dag van je leven.

'Jullie zijn geboren, op aarde uitgenodigd door je ouders, die een sterfelijke tabernakel voor je hebben gemaakt die door je geest bewoond wordt. Jullie zijn allebei gedoopt. De doop, die een heilige verordening is, staat voor een reiniging en symboliseert de dood en de opstanding, het voortkomen in een nieuw leven. Het vereist bekering en geeft een vergeving van zonden. Het avondmaal is een vernieuwing van het doopverbond, en als we ernaar leven, kunnen we die vergeving van zonden behouden.

'Jij, bruidegom, bent geordend tot het priesterschap. Eerst heb je het Aäronisch priesterschap op je bevestigd gekregen en heb je waarschijnlijk in dat priesterschap vooruitgang gemaakt van diaken, leraar tot priester. Toen kwam de dag dat je waardig bevonden werd om het Melchizedeks priesterschap te dragen. Dat priesterschap, het hogere priesterschap, wordt het priesterschap naar de heilige orde Gods genoemd, of het heilige priesterschap volgens de orde van de Zoon van God (zie Alma 13:18 en Helaman 8:18). Jij hebt een ambt in dat priesterschap gekregen. Je bent nu ouderling.

'Jullie hebben allebei je begiftiging ontvangen. Met die begiftiging hebt u een eeuwig potentieel gekregen. Maar dat alles was in zeker opzicht eigenlijk slechts een voorbereiding op je gang naar het altaar om als man en vrouw verzegeld te worden voor tijd en alle

eeuwigheid. Jullie worden nu een gezin, het staat je vrij om leven te scheppen, je hebt de kans om door toewijding en opoffering kinderen in de wereld te brengen, ze op te voeden en te koesteren in hun sterfelijk bestaan; om ze, net als jullie nu gegaan zijn, ook op een dag naar de tempel te zien gaan om aan deze heilige verordeningen deel te nemen.

'Jullie zijn bereidwillig gekomen en zijn het waardig. Om elkaar in het huwelijksverbond te aanvaarden is een grote verantwoordelijkheid, maar een waaraan onmetelijke zegeningen verbonden zijn.'

Als we zowel de geschiedenis als de leerstellingen van het tempelwerk willen begrijpen, moeten we begrijpen wat de verzegelbevoegdheid is. We moeten, tot op zekere hoogte, voor ogen hebben waarom de sleutels van de verzegelbevoegdheid zo essentieel zijn – niet alleen essentieel voor de verordeningen die in de tempels verricht worden, maar voor alle verordeningen die in de kerk over de hele wereld verricht worden.

De verzegelbevoegdheid is de allesovertreffende delegering van geestelijke bevoegdheid van God aan de mens. De drager van die verzegelbevoegdheid is de voornaamste vertegenwoordiger van de Heer op aarde. Dat is een positie van volledig vertrouwen en gezag. We hebben het in de kerk vaak over het dragen van de sleutel tot die verzegelbevoegdheid.

Zoals hiervoor al is gezegd, is veel van het onderwijs in de diepere geestelijke zaken in de kerk, vooral het onderricht in de tempel, symbolisch. We gebruiken ook het woord *sleutels* symbolisch. Hier stellen de sleutels van het priesterschapsgezag de grenzen voor van de macht die van achter de sluier aan de sterfelijke mens gegeven is om op aarde in de naam van God te handelen. De woorden *verzegelen*, *sleutels* en *priesterschap* zijn hier nauw met elkaar verbonden.

De sleutels van de verzegelbevoegdheid zijn synoniem met de sleutels van het eeuwige priesterschap.

'Toen Jezus in de omgeving van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij zijn discipelen en zeide: Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus

'In de kerk bezitten we voldoende bevoegdheid om alle verordeningen te verrichten die nodig zijn om de hele mensheid te verlossen en tot verhoging te brengen. En omdat we de sleutels hebben tot de verzegelbevoegdheid, zal wat wij hier op de juiste wijze verbinden, ook in de hemel verbonden zijn.' *Links: De Freiberg-tempel.*

zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen. (Matteüs 16:13, 16-19.)

Petrus moest de sleutels dragen. Petrus moest de verzegelbevoegdheid dragen, het gezag dat de macht inhield om op aarde te binden of te verzegelen wat dan ook in de hemelen gebonden of verzegeld wordt. De president van de kerk – de profeet, ziener en openbaarder – bezit die sleutels. Die heilige verzegelbevoegdheid bezit de kerk in deze tijd. Zij die het belang van dat gezag kennen, achten niets hoger dan dat.

Niets wordt angstvalliger bewaakt. Er zijn te allen tijde relatief weinig mannen op aarde die de verzegelbevoegdheid gedelegeerd hebben gekregen – in elke tempel zijn er broeders die de verzegelbevoegdheid gekregen hebben. Men kan die macht alleen maar krijgen van de profeet, ziener en openbaarder – de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Hier volgt een duidelijke uitspraak over de verzegelbevoegdheid als zijnde bindend voor alles wat wij doen voor de levenden en de doden:

'Wanneer het volledige evangelie op aarde is, heeft de Heer altijd vertegenwoordigers aan wie Hij de macht geeft om op aarde te binden en voor eeuwig te verzegelen in de hemelen (zie Matteüs 16:19, 18:18; Helaman 10:3-10; Leer en Verbonden 132:46-48). (. . .)

'Alles wat niet door die macht verzegeld is, komt ten

einde wanneer de mens overlijdt. Als een doop dit blijvende zegel niet heeft, zal de desbetreffende persoon er niet mee in het celestiale koninkrijk kunnen komen; als een eeuwig huwelijksverbond niet verzegeld is met die macht, zullen de deelnemende partijen er geen verhoging mee bereiken in de hoogste hemel van de celestiale wereld.

'Alles verkrijgt blijvende kracht en geldigheid door de verzegelbevoegdheid. Die macht is zo veelomvattend dat het geldt voor verordeningen die voor de levenden en de doden verricht worden, dat het kinderen op aarde aan hun vaders verzegelt die hen naar het hiernamaals zijn voorgegaan en de permanente patriarchale keten vormt die voor eeuwig de verhoogden zal verbinden' (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e ed. [Salt Lake City: Bookcraft, 1966], blz. 683).

In de kerk bezitten we voldoende bevoegdheid om alle verordeningen te verrichten die nodig zijn om de hele mensheid te verlossen en tot verhoging te brengen. En omdat we de sleutels hebben tot de verzegelbevoegdheid, zal wat wij hier op de juiste wijze verbinden, ook in de hemel verbonden zijn. Die sleutels – de sleutels om op aarde te verzegelen en te verbinden en het ook in de hemel te laten verbinden – zijn de volmaakte gave van onze God. Met die bevoegdheid kunnen we dopen en zegenen, begiftigen en verzegelen, en de Heer zal onze verbonden respecteren.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat hem geregd de volgende vraag werd gesteld: "Kunnen we niet verlost worden zonder al die verordeningen e.d.?" Ik antwoordde dan: Nee, niet volledig verlost.

'Wanneer een lid van de kerk zich ergens zorgen over maakt, of wanneer hij worstelt met een belangrijke beslissing, is het heel gewoon voor hem om naar de tempel te gaan. Het is een goede plaats om onze zorgen mee naar toe te nemen.'

Rechts: De celestiale kamer in de Mexico-Stad-tempel.

Jezus heeft gezegd: "In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – (. .) want Ik ga heen om u plaats te bereiden.' Het huis dat hier genoemd wordt, had met "koninkrijk" vertaald moeten worden; en iedereen die verhoogd wordt in de hoogste woning, moet zich aan een celestiale wet houden – aan de hele wet' (*History of the Church*, deel 6, blz. 184).

NIET ZONDER TEGENSTAND

De tempels zijn het middelpunt van de geestelijke kracht van de kerk. Wij moeten verwachten dat de tegenstander zal proberen ons als kerk of als persoon te hinderen wanneer wij ernaar streven aan dit heilige en geïnspireerde werk deel te nemen. Het tempelwerk roept zoveel tegenstand op omdat het voor de heiligen der laatste dagen en voor de hele kerk de bron is van zoveel geestelijke kracht.

Bij het leggen van de hoeksteen van de Logan-tempel heeft president George Q. Cannon de volgende uitspraak gedaan:

'Elke funderingssteen voor een tempel die wordt gelegd, en elke tempel die voltooid wordt volgens de wijze die de Heer voor zijn heilig priesterschap openbaar heeft, vermindert de macht van Satan op aarde, en vergroot de macht van God en rechtschapenheid, brengt de hemelen in grote macht in beweging ten behoeve van ons en doet de zegeningen van de Eeuwige Goden, en hen die bij hen wonen, op ons neerdalen' (*Millennial Star*, 12 november 1877, blz. 743).

Wanneer een lid van de kerk zich ergens zorgen over maakt, of wanneer hij worstelt met een belangrijke

beslissing, is het heel gewoon voor hem om naar de tempel te gaan. Het is een goede plaats om onze zorgen mee naar toe te nemen. In de tempel kunnen we de zaken in een geestelijk perspectief gaan zien. Daar zijn wij, zolang de tempeldienst duurt, 'buiten de wereld'.

Soms worden we zo in beslag genomen door problemen en zijn er zoveel zaken die tegelijk om onze aandacht vragen, dat we gewoon niet goed kunnen denken en alles helder zien. In de tempel lijkt het stof van de afleiding te verdwijnen, de mist lijkt op te trekken, en we kunnen dingen 'zien' die we eerder niet konden zien, en kunnen een uitweg vinden uit onze moeilijkheden die we eerder niet gevonden hadden.

De Heer zal ons zegenen naarmate we ons bezighouden met het heilige werk van de tempelverordeningen. Die zegeningen beperken zich niet tot ons dienen in de tempel. Wij zullen in al onze activiteiten gezegend worden.

GA NAAR DE TEMPEL

Er is geen werk dat een betere bescherming betekent voor de kerk dan het tempelwerk en het familiehistorische onderzoek dat het ondersteunt. Er is geen werk dat spiritueeler maakt. Er is geen werk waar we meer kracht door krijgen. Er is geen werk waarvoor een hogere norm van rechtschapenheid geldt.

Ons werk in de tempel voorziet ons van een schild en bescherming, zowel individueel als collectief.

Ga dus naar de tempel – ga erheen en maak aanspraak op uw zegeningen. Het is een heilig werk. □

EEN HEILZAME BALSEM

Eileen Starr

In de jaren dertig waren velen tijdens de grote economische depressie in de Verenigde Staten ongetwijfeld afgunstig op mijn zus en mij. Wij groeiden op in een huis dat van alle comfort was voorzien. Vader had een goed baan en zorgde prima voor het gezin. Moeder had meer dan voldoende te eten om ons voor te zetten, ging met ons kleren kopen en bezocht geregeld haar bejaarde moeder. Ik wist eigenlijk niet wat die economische depressie was tot ik die als tiener op school bestudeerde.

Niettemin misten mijn zus en ik iets. We hadden het gevoel dat onze moeder

ons op het emotionele vlak tekort deed. Later hebben we er als volwassenen eindeloos over gepraat wat een gebrek aan warmte, goedkeuring, opbouwende kritiek, morele training en gastvrijheid er bij ons thuis was. Waarom had moeder zo ongevoelig, kritisch en zelfzuchtig geleken?

Nadat ik lid van de kerk was geworden, heb ik iemand anders als

moeder 'geadopteerd' van wie ik wel liefde en warmte kreeg. Maar dat verlichtte de emotionele pijn niet. Zelfs na moeders dood wilde dat niet genezen. Het betekende alleen maar dat het verlangen naar haar liefde en goedkeuring in het sterfelijk leven niet vervuld kon worden.

Op een dag reed ik alleen naar de tempel om mij voor moeder te laten dopen. Onder het rijden bad ik voor haar. Hete tranen prikten in mijn ogen en ik barstte bijna in snikken uit.

Het verdriet en de pijn die ik voelde, hielden aan tot ik in de tempel was, zelfs tot in het doopvont. Maar toen ik uit het water kwam, voelde ik me omgeven door een heilzame balsem die spoelde al mijn verbittering en smachten wegspoelde.

Ik zag moeder, flink en gezond. De Heilige Geest vervulde mij met een besef dat mijn moeder in haar sterfelijk leven gehandicapt was geweest. Ze had een emotionele handicap gehad, een handicap waarvan de oorzaak mij nog een raadsel is. Maar ze is nu niet meer gehandicapt. En ik ook niet.

Ik ben zo dankbaar voor de Heiland en zijn liefde, een liefde die zich tot mij uitstrekt en tot mijn inmiddels emotioneel gezonde moeder, die de lessen leert die zij in haar sterfelijk leven niet kon leren. Ik zie ernaar uit haar weer te ontmoeten en met haar in de liefde te delen die wij beiden misten hier op aarde. □

Een gesprek met het gebiedspresidium over de humanitaire hulp aan Oost-Europa

*Het presidium van het Gebied Europa (vlnr):
President Albert Choules jr., president Hans B. Ringger
en president Dennis B. Neuenschwander*

De Ster: *De hulp die de kerk gaf aan de slachtoffers van de aardbeving van 1988 in Armenië luïdde de hulpacties van de kerk in Oost-Europa in. De Europese leden van de kerk werd gevraagd om een royale vastengave te geven voor de hulp aan Armenië. Wat was het resultaat van dat verzoek?*

President Ringger: De leden reageerden zo spontaan en gul dat we onmiddellijk konden helpen. We ontvingen honderdduizenden

dollars.

De Ster: *Kunt u ons een overzicht geven van de lopende hulpacties van de kerk in Oost-Europa?*

President Ringger: Ik wil eerst twee aspecten van het welzijnsprogramma van de kerk belichten: welzijnszorg is voor de leden van de kerk, terwijl humanitaire hulp voor niet-leden is. We hebben het welzijnscomité van het gebied, dat zich met beide aspecten bezig houdt. In dat comité heeft een voltijdzending

zitting die geroepen is om de humanitaire hulp in Oost-Europa te coördineren en alle verzoeken om hulp te evalueren.

President Choules jr.: Twee en een half jaar geleden zijn we, nadat er in Europa een speciale vasten was gehouden, met humanitaire zendingen naar Roemenië gegaan. Ons doel was om de wezen, en andere kinderen in nood, te helpen. We doen dat nog steeds in Roemenië. Bovendien hebben we voed-

sel- en kledingprojecten voor enkele steden in Rusland, de Oekraïne en Estland, die voornamelijk op touw gezet zijn door de ringen Dresden, Frankfurt, en Mannheim, en Frankfurt Militairen. Uit vastengaven en andere bijdragen werden voedsel en kleding betaald. Er was onder andere bijgedragen door leden van de ringen Hamburg en Neumünster. De hulpgoederen werden gebracht naar Moskou, Kiev, St. Petersburg, Tallinn en Vyborg. De rin-

gen Zürich, Wenen, Stuttgart en Stuttgart Militairen hielpen met het inpakken van voedsel, kleding en medicijnen voor de behoeftigen in Kroatië. De kerk heeft ook containers vol goederen naar Servië gestuurd. Een van onze doelen is zoveel mogelijk van onze ringen in Europa de kans te geven om te helpen. Wij zijn van mening dat het zowel de mensen die geven als de mensen die de hulp ontvangen tot zegen is. Er zijn twee zendelinggechtparen in Albanië. Een van de twee - een arts en een gediplomeerd verpleegster - werken in een ziekenhuis. Het andere echtpaar onderwijst respectievelijk economie en Engels. We zijn ook in Bulgarije, vooral voor hulp in het onderwijs - we onderwijzen er Engels en Duits op de scholen.

De Ster: *U hebt de vastengaven genoemd. Zijn er nog andere fondsen of hulpbronnen die u kunt aanspreken?*

President Choules jr.: Onze plaatselijke middelen zijn aangevuld met geld uit de algemene middelen van de kerk in Salt Lake City. In dat verband zou ik de afdeling humanitaire hulp van de afdeling welzijnszorg willen noemen. De algemene autoriteiten hebben ons, door die afdeling, zeer goed gesteund.

President Neuschwander: De afdeling humanitaire hulp van de afdeling welzijnszorg is, onder andere, een innamebureau voor

mensen die oude apparatuur willen bijdragen. Er komt telkens nieuwe apparatuur op de markt, zodat veel artsen en medische inrichtingen apparatuur hebben die ze willen afstaan of voor symbolische bedragen verkopen.

De Ster: *Een probleem waarmee de meeste hulpacties te kampen lijken te hebben, is dat de goederen niet altijd de behoeftigen bereiken. Op welke manier zorgt de kerk ervoor dat de hulp werkelijk de mensen bereikt die het 't meeste nodig hebben?*

President Ringger: Ik zal een voorbeeld geven. De zendingspresident in Kiev (Oekraïne) vertelde ons dat leden uit zijn zendingsgebied voedsel en kleding nodig hadden. Wij vroegen hem om een lijst op te stellen met hun naam, adres, leeftijd, geslacht en kledingmaat. Vervolgens vroegen we de Ring Dresden om pakjes te maken voor die mensen. Zij zetten op ieder pakje naam en adres, en de pakjes gingen via de leden en zendelingen in Kiev rechtstreeks naar de desbetreffende mensen in nood. Alle zendingen werden gecoördineerd door de kerk zelf.

President Neuschwander: Ja, we proberen altijd de aard van de behoefte vast te stellen voordat we hulp bieden. Als je het bijvoorbeeld hebt over hulp aan de wezen in Roemenië, dan is dat erg algemeen. Maar wij

besloten om in een bepaald gebied te gaan werken, in een bepaald stadsdeel, met specifieke weeshuizen, waardoor we van tevoren wisten met welke groepen, organisaties of instellingen we zouden werken.

President Choules jr.: In Roemenië zeiden ze dat we de eerste organisatie waren die kwam vragen wat ze nodig hadden, in plaats van het land gewoon met goederen te overspoelen, zoals zoveel andere organisaties deden.

De Ster: *Een ander probleem zijn de bijkomende onkosten. Kunt u ons een inzicht geven in de organisatie achter de hulpacties in Europa en wat er gedaan wordt om de bijkomende kosten zo laag mogelijk te houden?*

President Choules jr.: Er zijn geen bijkomende kosten. Elke cent die de leden hebben bijgedragen, gaat naar de behoeftigen.

De Ster: *Een ander probleem is dat de humanitaire hulp meestal alleen gericht is op overleving. Op welke manieren worden de mensen door de hulp van de kerk ertoe aangezet hun eigen problemen op te lossen?*

President Ringger: In de pakjes met hulpgoederen sluiten we een brief in waarin het beginsel van de vastengaven wordt uitgelegd, met een uitdaging aan de ontvanger om anderen te helpen. In veel gebieden in Oost-Euro-

pa is er niet zozeer een gebrek aan geld om goederen te kopen, maar zijn de goederen gewoon niet beschikbaar. Daarom helpen we hen met wat ze nodig hebben, waarop zij op hun beurt vastengaven bijdragen om anderen te helpen. We leren hen ook het beginsel van de jaarvoorraad kleding, voedsel en andere benodigdheden. En we leren hun het beginsel van het kweken van fruit en groenten, zodat ze zelfredzaam kunnen worden. Onze humanitaire zendelingen zijn niet in een land om problemen op te lossen, maar om de mensen daar te leren hoe ze zelf hun problemen kunnen oplossen. Een voorbeeld: We vernamen dat veel Roemeense wezen een hoorapparaat nodig hadden. Daarom stuurden we twee artsen om samen met de plaatselijke autoriteiten vast te stellen wat er gedaan moest worden om die wezen te helpen. Onze artsen stelden vast dat veel van die wezen na een kleine operatieve ingreep helemaal geen hoorapparaat nodig zouden hebben. We hebben de plaatselijke autoriteiten geleerd om hun eigen problemen op te lossen.

President Neuschwander: En we betaalden een reis naar Amerika voor de directeur van een vakschool voor gehoorgestoorde leerlingen. Hij bezocht daar enkele weken lang allerlei instituten en volgde lessen

aan de Utah State University, waar hij op de hoogte werd gebracht van heden-daagse theorieën over beroepsonderwijs, vooral aan diegenen die niet goed geaccepteerd worden in hun samenleving. Iets dat duidelijk moet worden is dat er onder de voormalige regeringsstructuren in Oost-Europa één filosofie was, en dat iedereen zich daarnaar moest schikken. En als een probleem dus per definitie niet bestond in die filosofie, was er ook geen reden om naar een oplossing voor dat probleem te zoeken. Nu die samenlevingen meer openheid hebben, merken we dat die mensen met grote problemen worsteld hebben. Ze spreken er nu in alle openheid over. Volgens mij ligt de grootste kans tot het leveren van een bijdrage niet op het gebied van goederen, maar op het gebied van onderwijs en beroepstraining. Ik vind het opmerkelijk dat de overheid daar ons zegt dat ze wat wij ze kunnen leren veel meer waarderen dan wat we ze kunnen geven.

De Ster: *Welke mogelijkheden hebben de leden die graag meer willen doen om die mensen te helpen, buiten het betalen van een royale vastengave?*

President Choules jr.: Iedereen die zich interesseert voor wat we gezegd hebben over de leerkrachten in Bulgarije en die daar als dusda-

nig zou willen werken, of in anderen delen van Oost-Europa, moet zijn verlangen aan zijn bisschop kenbaar maken. Hij kan dan als zendeling met een bijzondere taak geroepen worden. Veel van die landen willen die soort hulp graag hebben, zowel vanwege de hoge kwaliteit van het onderwijs in West-Europa als vanwege de financiële lastenverlichting die ze erdoor krijgen.

President Neuenschwander: We hebben verscheidene ringen gevraagd om voedsel en kleding bij te dragen en om pakketten met hulpgoederen te helpen maken, en dat blijven we doen. Individuele leden moeten contact opnemen met hun bisschop en hem vertellen dat ze willen helpen. We hebben mankracht nodig, mensen die op verscheidene beroepsterreinen deskundig zijn. We hebben bijvoorbeeld artsen nodig die twee, drie maanden kunnen onderwijzen.

De Ster: *De problemen van sommige Oosteuropese landen lijken onoverkomelijk. Als men de media moet geloven, ziet hun toekomst er werkelijk slecht uit. Kan de kerk in die landen werkelijk iets goeds teweegbrengen?*

President Neuenschwander: De mensen in Oost-Europa beseffen dat ze zich in moeilijke omstandigheden bevinden, maar ze hebben hoop. En zowel de materiële hulp als de onderwijshulp die

we geven wordt zeer gewaardeerd. We kunnen niet alles doen, maar wel iets. Daarom is veel van de humanitaire hulp die we verstrekken, gericht op het individu en eigenlijk niet zozeer op het algemene probleem. Het is eerder gericht op specifieke details van het probleem waarvoor we de ons ter beschikking staande hulpmiddelen voor kunnen gebruiken. Hoe beperkt die middelen ook mogen zijn, we willen ze tot hun volledige potentieel gebruiken, wat eerder inhoudt dat ze moeten concentreren, dan ze uitspreiden. We hebben vanaf het begin ingezien dat we niet alles kunnen bereiken, maar wel iets.

De Ster: *Hoe is de reactie van de Oosteuropese regeringen op de hulpacties van de kerk?*

President Ringger: Wanneer een van beide partijen, zij of wij, er behoefte aan heeft, werken we nauw samen. We onderhouden goede banden met de verschillende ministers in die landen. Die regeringen zijn ons erg dankbaar voor wat we doen. Wij zijn blij dat de leden de behoeften kunnen helpen. Dit is een tijd waarin we veel kunnen leren, en we hopen dat alle leden niet alleen de mensen in Oost-Europa zullen helpen, maar ook zullen kijken of zij in hun eigen omgeving behoeftigen hulp kunnen bieden.<

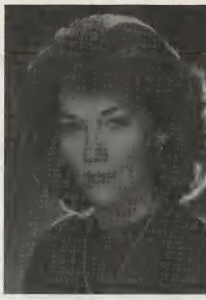
We
leren
hen
om
zelfred-
zaam
te
worden.

Wij doen dagelijks keuzen. We hebben geregeld de kans om ons te veranderen, ons te bekeren, slechte gewoonten opzij te zetten of nieuwe talenten en gewoonten te ontwikkelen. Maar vaak gebeurt dat niet. Waarom?

Hebben we het te druk voor een evaluatie? Zijn we bang om eens eerlijk naar ons gedrag of onze houding te kijken? Zijn we te trots om een vergissing toe te geven? Ontbreekt het ons aan zelfachtting zodat kritiek ons het gevoel geeft dat we waardeloos zijn? Ontbreekt het ons aan geloof in de liefde van de Heer en zijn bereidheid om ons te helpen onze zonden te overwinnen? Zijn we te lui om er moeite voor te doen?

Het is net als op reis gaan zonder op de kaart en de wegwijzers te kijken om te zien of we in de juiste richting gaan, waardoor we tijd verknocien door een verkeerde weg in te slaan. Als enkele uren teveel tijd lijken om aan een reis te besteden, hoeveel belangrijker zijn verknociede jaren, energie, deugdzzaamheid en relaties dan wel niet? Hoeveel belangrijker is het dan niet om onze uiteindelijke bestemming, het celestiale leven, te bereiken?

Trek geregeld tijd uit voor een evaluatie. Bij het avondmaal hebben we een kans om te evalueren waar wij staan in het naleven van onze verbonden met de Heer. We moeten extra tijd uittrekken om te evalueren waar wij staan in andere relaties en verplichtingen; vooral om vast te stellen of wat wij nu doen ons zal stimuleren te komen

Een ongeëvalueerd leven

Marilyn Choules

waar wij heen willen. Wij moeten ook samen plannen maken voor het gezin en daarvoor een tijd aanwijzen, want anders zal die planning waarschijnlijk nooit plaatsvinden.

Hoe evalueren we onszelf op een eerlijke manier? Als we onderweg een wegwijzer A12 zien, moeten we op een goede kaart nakijken of we via de A12 werkelijk op onze bestemming aankomen. We kunnen niet zomaar aannemen dat dat lukt, of net doen alsof dat zo is alleen maar omdat we al een tijdje op die weg rijden. We moeten in dit leven a. kijken waarheen we willen (*het celestiale koninkrijk*); b. ervoor zorgen dat we een goede wegenkaart hebben (*het evangelieplan*); c. nagaan of ons gedrag en onze houding volgens het 'plan' zijn en, als dat niet het geval is, bereid zijn om te zien waar we de nodige veranderingen moeten aanbrengen (omdraaien en de juiste

weg nemen); we moeten onszelf niet voor de gek houden door te zeggen dat we op de juiste weg zijn, wanneer dat niet zo is.

Hoe worden we nederig genoeg om een vergissing toe te geven? President Benson heeft daarover gezegd: 'De hoogmoedigen maken van iedereen een vijand door hun intellect, hun meningen, hun prestaties, hun rijkdom, hun talenten of andere wereldse maatstaf af te zetten tegen anderen. (...) Zij kunnen het gezag van God, dat hen leiding zou geven in hun leven, niet aanvaarden' (*Ensign*, mei 1989, blz. 4).

Hoe vermijden we dat we onszelf door kritiek in een negatief daglicht gaan zien? We moeten geloven wat de Heer tegen ons zegt: 'Gij zijt goden, ja, allen zonen des Allerhoogsten' (Psalm 82:6). Om dat potentieel te bereiken, moeten we kritiek zien als informatie voor evaluatie. We moeten onszelf deze

vragen stellen: 'Is die informatie juist? Is de bron betrouwbaar?' Zo ja, 'Zal die mij mijn eeuwige doelen sneller laten bereiken?' en als dat het geval is, 'Hoe kan ik mij door deze nieuwe informatie laten motiveren om te veranderen?'

Vertrouwen we op de liefde van de Heer en zijn verlangen om ons te helpen? Is dat moeilijk? Lees dan *Matteüs 26:36-42*: 'Toen ging Jezus met hen naar een plaats, genaamd Getsemane, en (...) begon bedroefd en beangst te worden. (...) Hij (zeide) tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, (...) En Hij (...) bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan, doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. (...) Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij (...) Ik die drink, uw wil geschiede!'

Denk nogmaals aan het enorme offer dat de Heer voor ons heeft gebracht, want Hij houdt echt van ons en was bereid om alles te doen wat Hij kan om ons te helpen - en dat is Hij nog steeds. Hij was bereid om zijn leven te geven zodat wij ons konden bekeren, veranderen, groeien, ons potentieel bereiken; om uiteindelijk ons eeuwige doel te bereiken. Zijn wij bereid om een ongeëvalueerd leven te blijven leiden? We moeten ons er niet door angst, ongemak en luiheid van laten weerhouden om geregeld te controleren of we nog op de juiste weg zijn. Het celestiale koninkrijk is beslist de moeite van 'evalueren, bekeren en veranderen waard.<

De jonge vrouwen welkom heten in de ZHV

De achttienjarige Lisa hield zich wat afzijdig van de groep vrouwen die in de kerk stond te praten. Het waren veel oudere zusters, helemaal niet van haar leeftijd. Zou ze zich wel prettig voelen in die nieuwe ZHV-omgeving? Ze bleef even staan en dacht: Laat ik maar wachten tot volgende week. Maar op dat moment spoorde de Geest haar aan. Toen ze dichterbij kwam, kreeg de ZHV-presidente haar in 't oog en stak gelijk haar hand uit. 'Welkom, welkom. Wat fijn dat je er bent. We verwachtten je al.'

Over de hele wereld zijn er jonge volwassenen, die in de jonge-vrouwen leidingvaardigheid hebben geleerd en er dienstbaar zijn geweest, die deze belangrijke overgang in hun leven meemaken. Zij komen naar de levenslange zusterschap van de zustershulpvereniging met gaven zoals hun energie, geestdrift, spiritualiteit en toewijding aan de kerk.

De deur naar de zustershulpvereniging moet wagenwijd open staan. Net zoals de discipelen bij de wateren van Mormon, willen wij dat onze 'harten in eensgezindheid en liefde jegens elkaar aaneengesmeed' zijn (Mosiah 18:21). Deze nieuwe ZHV-zusters zullen die eenheid en liefde voelen wanneer wij hun gezichtspunten waarderen en hun vitaliteit benutten.

Welke geest en talenten brengen de jonge vrouwen naar de zustershulpver-

eniging? Hoe kunnen wij ons hart voor hen openstellen?

Plaats voor iedereen

Op de eerste vergaderingen van de zustershulpvereniging in 1842 waren vrouwen van alle leeftijden en achtergronden bij elkaar: grootmoeders, moeders, ongehuwde vrouwen en jonge zusters in hun late tienerjaren. Zij lieten elkaar delen in hun geestelijke ervaringen. Zij verrichtten liefdediensten. Een van die jonge vrouwen was de negentienjarige Bathsheba Smith die zestig jaar later algemeen presidente van de zustershulpvereniging werd. In de traditie van de zustershulpvereniging is er plaats voor iedereen en leren wij van elkaar.

Een HLD-vrouw van deze tijd, Ruth Morgan uit Broken Arrow (Oklahoma) beschrijft de tijd die zij in de zustershulpvereniging heeft doorgebracht: 'Ik ben van een onzekere jonge vrouw veranderd in een jonge echtgenote en moeder en vervolgens in een wijze en zelfverzekerde vrouw van middelbare leeftijd. Met negentien jaar zat ik naast een schat van een grootmoeder en leerde breien. Zij leerde het ook. Ik leerde over een Hemelse Vader die van mij houdt en van een Heiland die mij de weg gewezen heeft. Ik leerde lesgeven, omhelzen, leiden en volgen. Ik ben een zelfverzekerde ZHV-zuster geworden, een dochter van God die weet hoezeer

haar Hemelse Vader haar bemint.'

Hoe kunnen wij de jonge zusters in deze tijd helpen bij de voorbereiding op hun toekomst?

Elkaar versterken

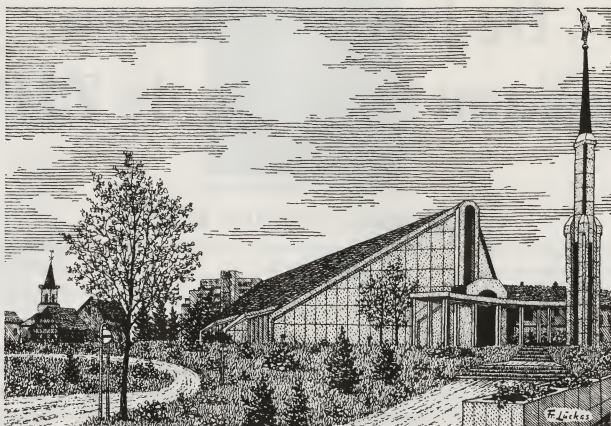
In iedere wijk en gemeente worden de jonge zusters beïnvloed door het voorbeeld van degenen die van hen houden. Vrouwen die een goed voorbeeld geven, inspireren tot toewijding aan het evangelie.

Vrouwen kunnen elkaar steunen en versterken, ongeacht hun leeftijd. Wij weten hoezeer Ruth en Noëmi elkaar waren toegedaan. In een latere tijd zocht Maria, de moeder van Jezus, de raad van haar oudere nicht, Elisabet, voor de geboorte van hun beider zoonnetjes. Zij spraken hun getuigenis aan elkaar uit en maakten wellicht plannen voor de toekomst. De toewijding van de jonge Maria aan de Heer is een voorbeeld voor de zusters van alle tijden: 'Mijn ziel maakt groot de Here, en mijn geest heeft zich verblijd over God, mijn Heiland' (Lucas 1:46-47).

Wij nodigen allen uit om de zusters te verwelkomen die overstappen van de jonge-vrouwen naar de ZHV, waar wij van elkaars talenten en getuigenis kunnen genieten en waar wij samen deelnemen aan velerlei activiteiten.

Wat kunnen wij doen om de jonge zusters te versterken door de zustershulpvereniging? <

SCHEMA FRANKFURT-TEMPEL

SCHEMA TEMPELDIENSTEN

2e HELFT 1992

MAANDAG:	gesloten
DINSDAG-DONDERDAG:	08.00, 10.00, 13.00, 15.00, 17.00
VRIJDAG:	08.00, 10.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00
ZATERDAG:	08.00, 09.00*, 10.00, 11.00*, 12.00, 13.00*, 14.00

* Engelstalige diensten. Bijna elke dienst kan echter middels een hoofdtelefoon in het Engels gevolgd worden.

De zaterdagdiensten worden in de volgende talen gehouden:

1e en 3e zaterdag in de maand:	Duits
2e en 5e zaterdag in de maand:	Nederlands
4e zaterdag in de maand:	Frans

De bezoekers wordt verzocht minstens een half uur voor de aanvang van de dienst in de tempel aanwezig te zijn. Let u erop dat u zich altijd van tevoren moet aanmelden voor een

eigen begiftiging en voor doop voor de doden, verzegelingen en werk aan het inzenderdossier.

De eigen begiftiging is, op afspraak, bij alle diensten mogelijk behalve die van 08.00 uur. U wordt verzocht voor de eigen begiftiging anderhalf uur van tevoren aanwezig te zijn.

Werken aan het inzenderdossier is, op afspraak, van dinsdag tot en met zaterdag mogelijk. Let u erop dat u zich aan de juiste volgorde houdt voor de verordeningen.

Doop voor de doden en verzegelingen vinden uitsluitend op afspraak plaats.

De kindercrèche is uitsluitend voor kinderen die aan hun ouders verzegeld worden. Zorg er alstublieft voor dat er in de crèche iemand aanwezig is om toezicht te houden zodat de taak van de daar werkzame zusters verlicht wordt.

Groepen moeten zich drie weken van tevoren aanmelden daar anders de bedden aangeboden worden aan andere units die de tempel bezoeken.

Denk er alstublieft aan dat doopgroepen niet in het gastenverblijf van de tempel mogen overnachten. Zij moeten zelf accommodatie regelen.

In het overzicht staan de ringen in hoofdletters (UTRECHT) vermeld, en de zendingsgebieden in kleine letters (Antwerpen). De getallen geven de aantallen gereserveerde bedden voor de desbetreffende unit aan.

DE KINDERSTER

92E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

JUNI 1992

DE TEMPEL IS EEN

President Ezra Taft Benson

De tempel is een constante herinnering dat God het gezin als eeuwige eenheid ziet. Hoe gepast is het dat moeders en vaders naar de tempel wijzen en tot hun kinderen zeggen: 'Dat is de plaats waar wij voor de eeuwigheid zijn getrouwd.'

Ik ben de Heer dankbaar dat mijn tempelherinneringen teruggaan tot mijn kinderjaren. Ik herinner me nog heel goed hoe ik als kleine jongen, na in het veld geweest te zijn, onze boerderij naderde en mijn moeder 'Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?' (*HL* 193) hoorde zingen.

Ik zie het nog zo voor me hoe zij over de strijplank heengebogen, kranten op de vloer gespreid, lappen wit goed stond te strijken, de transpiratie parelend op haar voorhoofd. Op mijn vraag wat ze aan het doen was, antwoordde ze: 'Dit is tempelkleding, jongen.'

Dan zette ze het oude strijkijzer op het fornuis, trok een stoel naar zich toe en vertelde me over het tempelwerk – hoe belangrijk het is om naar de tempel te gaan en daar aan de heilige verordeningen deel te nemen. Ook bracht ze haar innige hoop onder woorden dat eens al haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen in de gelegenheid zouden zijn om die

onschatbare zegeningen te genieten.

Deze fijne herinneringen aan de geest van het tempelwerk waren mijn ouderlijk huis, onze kleine, landelijke wijk van niet meer dan driehonderd leden, en de oude Ring Oneida tot zegen. Deze herinneringen waren er ook toen ik het huwelijk van elk van mijn kinderen en kleinkinderen – mijn moeders kleinkinderen en achterkleinkinderen – voltrok, gesterkt door de invloed van de Geest in het huis van de Heer.

Voor mij zijn het kostbare herinneringen, en ik haal ze vaak op. In de vrede van deze lieflijke tempels, vinden we soms de oplossingen voor de ernstige problemen van het leven. Onder invloed van de Geest ontvangen wij daar soms zuivere kennis. De tempel is de plaats voor persoonlijke openbaring. Als ik gebukt ging onder een probleem of een moeilijkheid, ben ik altijd naar het huis van de Heer gegaan, met een gebed in mijn hart dat ik antwoord zou krijgen. De antwoorden zijn duidelijk en onmiskenbaar gekomen.

De tempel is een heilige plaats, en de tempelverordeningen hebben een heilig karakter. God zegene ons dat wij alle zegeningen zullen ontvangen die ons deel kunnen zijn door naar de tempel te gaan. □

N HEILIGE PLAATS

DE ZOONS VAN MOSIAH GAAN OP ZENDING

Ammon, Aäron, Omner en Himni waren de vier zoons van Mosiah. Zij waren bij Alma de jonge toen er een engel aan hen verscheen. Mosiah 27:8, 10-11, 34

De zoons van Mosiah bekeerden zich van hun zonden en hadden spijt van de moeilijkheden die zij hadden veroorzaakt. Zij wisten dat het evangelie waar was en wilden dat aan anderen leren. Mosiah 27:35-36

Mosiahs zoons wilden geen van allen koning worden. Zij wilden liever op zending gaan naar de Lamanieten om hun het evangelie te verkondigen. Mosiah 28:1-3, 10

Koning Mosiah bad om te weten of hij zijn zoons moest laten gaan. God zei dat het goed was. Hij beloofde dat Hij hen zou beschermen. Ook zei Hij dat de Lamanieten hen zouden geloven. Mosiah 28:5-7

Mosiahs zoons vastten en baden omdat zij goede zendingen wilden zijn. Daarna gingen ze naar de Lamanieten om hun het evangelie te leren. Alma 17:9, Mosiah 28:9

ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

Ik kijk graag naar de tempel

Bedachtzaam $\text{♩} = 80-88$

1. Ik kijk graag naar de tem - pel, eens zal ik er ook zijn, hoe
 2. Ik kijk graag naar de tem - pel, eens zal 'k daar-bin-nen zijn; 'k be -

mooi zal 't zijn daar - bin - nen, dan voel ik mij heel fijn. Want de
 loof dan aan mijn Va - der ge - hoor-zaam steeds te zijn. Want de

tem - pel is het huis van God, vol lief - de, en zo prach - tig. Ik be -
 tem - pel is de plek om de ge - zin - nen te ver - zeeg' - len. Want als

reid mij voor, daar - heen te gaan: dat houd ik in ge - dach - te.
 kind van God heb ik ge - leerd: Hij zal ons eeu - wig zeeg' - nen.

Tekst en muziek: naar Janice Kapp Perry, geb. 1938.

Leer en Verbonden 124:39-41

Copyright © 1980, Janice Kapp Perry. Dit liedje mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.

Joseph Smith ontvangt een openbaring

Virginia Pearce

'En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden' (Leer en Verbonden 89:20).

Joseph Smith stichtte een school voor de mannen van de kerk die de School der profeten werd genoemd. In een vertrek boven de winkel van Newel Whitney in Kirtland (Ohio) onderwees hij de mannen in het priesterschap en in de Schriften.

Tijdens dat onderwijs waren er veel mannen die pijp of sigaar rookten. Het vertrek stond blauw van de rook. Andere mannen pruimden tabak en spuwden daarbij op de vloer. Na afloop moest de kamer altijd een grote beurt hebben.

Joseph vroeg zich af of mensen wel behoorden te roken of pruimen. Hij bad en vroeg God wat juist was.

In antwoord op zijn gebed vertelde de Heer hem dat mensen geen alcohol, tabak, thee of koffie behoorden te gebruiken. God zei: 'Sterke dranken zijn niet voor de buik', (. . .) tabak is niet voor het lichaam, (. . .) hete dranken zijn niet voor het lichaam of de buik' (LV 89:7-9). Joseph werd gezegd dat fruit, groente en granen goed zijn voor de mensen. Ook leerde hij dat mensen niet te veel vlees moeten eten (zie Leer en Verbonden 89).

De Heer zei Joseph dat als de mensen alleen maar goed voedsel aten, ze een goede gezond zouden genieten, wijs zouden zijn, en veel zouden kunnen leren.

Joseph was blij dat hij de leden van de kerk precies kon vertellen wat ze wel en niet moesten eten.

Wij laten zien dat wij onszelf en onze Hemelse

Vader eren en liefhebben door te weigeren ooit thee, koffie, tabak, alcohol en alle schadelijke stoffen te gebruiken. Als we eten wat goed voor ons is en als we genoeg slaap en lichaamsbeweging krijgen, tonen wij eerbied.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Deel Leer en Verbonden 89:18-21 in frasen in en schrijf die op stroken papier. Plak de stroken onder de stoelen van de kinderen. Laat de kinderen naar de stroken zoeken, ze voorlezen, in de juiste volgorde plaatsen en bespreken wat de woorden betekenen.

2. Laat de kinderen tekeningen maken van dingen waarvan de Heer heeft gezegd dat ze goed voor ons zijn. Maak een boekje van de tekeningen.

3. Laat de kleine kinderen een boekje maken met de titel: 'Ik kan eerbiedig zijn door respect en liefde voor mijzelf te tonen'. De kinderen kunnen een tekening maken over: 'Wat ik goed vind van mijzelf', 'Wat ik goed doe', 'Wat anderen goed vinden van mij', 'Waar ik het liefste ben', 'Wat ik aan het leren ben'.

4. Verdeel de grote kinderen in groepjes. Laat elke groep in een kring gaan zitten. Laat dan ieder kind reageren op een frase in idee 3. Sluit met het zingen van 'Ik ben een kind van God' (*Zing maar mee*, B-76).

Instructies

Zoek de verborgen plaatjes van eetwaren die goed zijn voor je lichaam. Je zoekt naar een brood, een wortel, een krop sla, een appel, een schoof koren,

ILLUSTRATRICE: PHYLLIS LUCH

een maïskolf, een gebraden kalkoen, een taart, een paprika, een perzik, een vis, een ei, een biefstuk, een boon, een aubergine, een pinda, asperges, een aardbei, een komkommer, een meloen, een ananas, selderij, een pak melk, een pompoen, een olijf, een

tomaat, een schijf watermeloen, een banaan, een sandwich, kersen, een halve grapefruit, een ui, een radijsje, een pruim, cracker, een champignon, broccoli, een peer, een citroen, een bietje, een augurk en druiven. □

De kapotte lamp

Alma I. Yates

Daar is ie', fluisterde ik tegen Roel terwijl de ekster door de lucht zweefde en in de populieren landde voor het huis van Jos Floor. We grepen naar onze stenen en keken dreigend naar de glanzende zwarte vogel met de witte streken op zijn vleugels en staart. Pa had gezegd dat hij het niet leuk vond dat de eksters onze groenten opaten. Daarom hadden Roel en ik de vogel uit de tuin gejaagd. Op eksters jagen was veel leuker dan onkruid wieden.

'Vind je dat we 'm moeten achtervolgen, Robbert?' vroeg Roel.

We moeten verder met wieden, dacht ik. Ik krabde op mijn hoofd. 'Pa heeft gezegd dat ze terugkomen als je ze niet een flink stuk wegjaagt.'

Roel verslikte zich bijna. 'Maar hij zit bij meneer Floor in de tuin.'

Ik huiverde een beetje. Jos Floor was de gemeenste man die ik kende. Hij woonde alleen op een vervallen boerderijtje aan dezelfde weg als wij.

'We kunnen er toch heen sluipen zonder dat hij ons ziet', fluisterde ik.

Voordat Roel iets kon zeggen, begon ik het zandpad af te lopen naar het huis van meneer Floor. Ik hoorde dat Roel mij volgde. Toen we de populieren bereikten, zat de ekster er nog steeds. We gooiden allebei een steen.

De ekster vloog weg en ging bovenop meneer Floors nieuwe lichtmast zitten. 'We stonden te ver af', mompelde ik. En dan enthousiast: 'Als we willen kunnen we 'm veel verder wegjagen.

'Maar Robbert', schrok Roel, 'We mogen niet in de tuin van meneer Floor komen!'

Ik keek strak voor mij uit, maar kon plots een grijns niet onderdrukken. 'Hij is niet eens thuis. Zijn auto staat er niet.'

Een paar tellen later gluurden Roel en ik vanachter de schuur van meneer Floor bijna recht in het gezicht van de ekster. 'Voorzichtig', zei ik.

Welke steen waarnaartoe ging, weet ik niet. Ik weet alleen dat we meneer Floors nieuwe lamp verbrijzelden! Het glas vloog alle kanten op.

We renden naar huis – voorbij de populieren, over het zandpad, de tuin in, waar we de middag hadden moeten doorbrengen. We grepen onze schoffel en begon zo snel als we konden te wieden. Zelfs toen we klaar waren, zochten we naar meer onkruid maar konden niets vinden. En om de paar minuten keken we schichtig naar het huis van meneer Floor.

Het was bijna etenstijd toen we Jos Floors oude wagen langs ons huis hoorden rammelen. We durfden daarna niet in de tuin te blijven. We zetten onze schoffels weg en gingen naar binnen.

Toen we die avond naar bed waren gegaan en allang hadden moeten slapen, lag ik daar met mijn ogen wijd open en duizend gedachten. Mijn avondgebed wilde niet lukken. De woorden leken van het plafond terug te kaatsen. 'Slaap je?' fluisterde ik tegen Roel die in het onderste stapelbed lag.

Roel schopte zijn dekbed van zich af en mompelde: 'Nee, het lukt niet. Het laat me niet los.'

'We hebben 't niet expres gedaan', wierp ik op. 't Was een ongeluk.'

'Dat weet ik ook wel, maar meneer Floor is toch maar mooi zijn licht kwijt.

'We kunnen er niets meer aan doen', mompelde ik.

De volgende morgen waren Roel en ik pa aan het helpen met het repareren van een doorgehangen schuurdeur toen meneer Floors ons erf op kwam rijden. Ik deed een stap terug, botste tegen Roel op en liet een zak spijkers uit mijn handen vallen. Meneer Floor leunde uit het raampje van zijn auto en keek ons aan. 'Ze hebben me het weer gelapt', zei hij boos.

Pa keek op. 'Wie heeft wat gelapt?'

Meneer Floor starde naar Roel en mij. Ik hapte naar adem en vroeg me af hoe hij erachter was gekomen.

'Ze hebben m'n nieuwe lamp kapotgemaakt', gromde hij. 'Nog geen week oud. Toen ik gisteren weg was, hebben ze 'm aan flarden gegooid.'

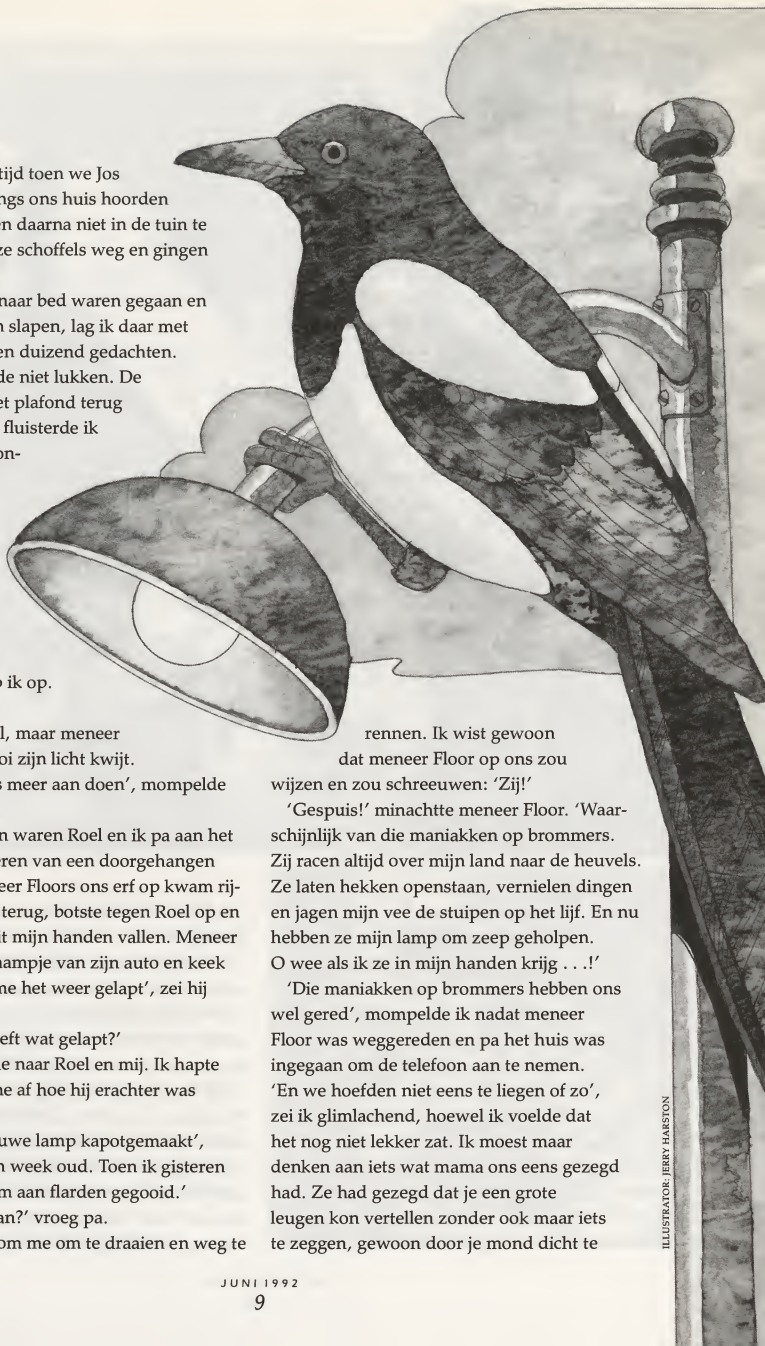
'Wie heeft het gedaan?' vroeg pa.

Ik maakte me klaar om me om te draaien en weg te

rennen. Ik wist gewoon dat meneer Floor op ons zou wijzen en zou schreeuwen: 'Zij!'

'Gespuis!' minachtte meneer Floor. 'Waar-schijnlijk van die maniakken op brommers. Zij racen altijd over mijn land naar de heuvels. Ze laten hekken openstaan, vernielen dingen en jagen mijn vee de stuipen op het lijf. En nu hebben ze mijn lamp om zeep geholpen. O wee als ik ze in mijn handen krijg...!'

'Die maniakken op brommers hebben ons wel gered', mompelde ik nadat meneer Floor was weggereden en pa het huis was ingegaan om de telefoon aan te nemen. 'En we hoefden niet eens te liegen of zo', zei ik glimlachend, hoewel ik voelde dat het nog niet lekker zat. Ik moest maar denken aan iets wat mama ons eens gezegd had. Ze had gezegd dat je een grote leugen kon vertellen zonder ook maar iets te zeggen, gewoon door je mond dicht te

ILLUSTRATOR: JERRY HARESTON

houden als je de waarheid wist.

‘Waarom is meneer Floor toch zo’n gemene, oude man?’ vroeg ik pa toen hij naar buiten kwam.

Pa dacht een ogenblik na en antwoordde toen: ‘Hij is niet gemeen, alleen eenzaam.’

‘Ik vind ’m wel gemeen,’ zei Roel, ‘hij loopt altijd met zo’n boze trek om zijn mond.’

Pa krabde zich op zijn hoofd. ‘Soms ziet hij er gemeen en boos uit, omdat er niemand is die aardig tegen hem doet.’

Nadat we de deur hadden gemaakt, gingen Roel en ik in de schuur zitten om te praten.

‘Ik wou dat we het niet gedaan hadden’, zei Roel.

Ik knikte. ‘We zouden hem moeten betalen voor de lamp.’

Roels adem stakte. ‘Maar dan moeten we hem vertellen dat wij ’t hebben gedaan.’

‘Misschien kunnen we wat karweitjes voor hem doen. We vertellen hem niets en dan betalen we ervoor zonder dat hij ervan afweet.’

Het was het beste idee dat we konden bedenken. We hadden een hekel aan schoffelen, maar we wisten dat meneer Floor een lapje grond met mais had dat geschoffeld moest worden, dus liepen we daar naartoe. De zon brandde, insecten zoemden om ons hoofd, het zweet liep van ons voorhoofd, onze rug deed pijn en ik kreeg zelfs een blaar op

mijn hand. Maar voor de eerste keer sinds Roel en ik de lamp kapot hadden gemaakt, voelde ik mij goed omdat we probeerden te herstellen wat we hadden vernield.

'Wat zijn jullie aan het doen?' knalde een stem achter ons toen we net aan de laatste twee rijen bezig waren.

We draaiden ons om en daar stond meneer Floor tegen het hek aangeleund. Ik slikte mijn benauwdheid weg, bevochtigde mijn lippen en zei: 'We hebben het onkruid geschoffeld.'

'Waarom?'

'Het was nodig', sprak Roel.

'We wilden het doen', voegde ik eraantoe. 'U vindt het toch niet erg?'

'Nee hoor.' Hij glimlachte bijna. 'Goed werk.' Hij greep naar zijn achterzak en haalde een oude, bruine portemonnee te voorschijn. 'Jullie kunnen zeker wel een zakcentje gebruiken, hè.'

'Daarom hebben we het niet gedaan', riep ik.

Meneer Floor keek mij eerst aan en daarna Roel die heftig stond te knikken.

'Maar ik wil er graag voor betalen', zei meneer Floor terwijl hij wat geld uittelde. 'Er is nog nooit een kind geweest dat mij heeft geholpen. Ze gooien wel mijn lampen kapot en mijn ruiten in. Dit is de eerste keer dat kinderen mij helpen.' Hij stopte het geld in mijn hand. 'Ik sta erop dat jullie het aannemen.'

We konden er niet toe komen om hem van de lamp te vertellen. Daarom namen we het geld aan en liepen naar huis. We voelden ons nog slechter dan voor het schoffelen.

'Waarom voelen we ons nou zo, Robbert?' vroeg Roel. 'Ik dacht dat je je altijd goed voelde als je iets goeds gedaan had. Ik voel me rot.'

'Ik denk dat het komt omdat we iets goeds deden om iets slechts te verbergen.'

We bleven lang in de schuur zitten nadenken. We wisten allebei dat er maar één ding was dat we konden doen om ons beter te voelen, maar daar waren we allebei bang voor.

'Ik ga terug', kondigde ik ten slotte aan.

'Terug!' herhaalde Roel ontsteld.

'Ik ga het geld teruggeven.'

'Maar wat ga je zeggen?'

Ik haalde diep adem. 'Ik denk dat ik hem de waarheid vertel. Dat hadden we gelijk moeten moeten.'

Het was heel moeilijk om terug te gaan naar meneer Floor, een van de moeilijkste dingen die ik ooit in mijn leven heb gedaan. Ik had liever een dozijn tuinen geschoffeld dan uit te moeten leggen wat we met zijn lamp hadden gedaan.

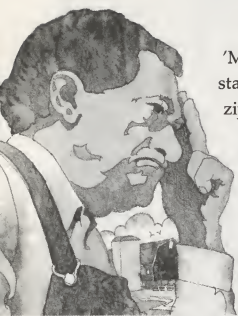
Hij was aan zijn auto bezig. De motorkap stond open en hij stond met een sleutel in de hand over de motor heengebogen. Zijn handen zaten vol smeer en zijn gezicht was rood van inspanning.

Zo gauw als hij ons in de gaten kreeg, haalde ik het geld uit mijn zak en legde het op het dak van de auto. Daarna deed ik een stap terug en keek hem aan. Ik zag vanuit mijn ooghoek dat Roel hetzelfde deed.

Meneer Floor keek naar het geld. 'Wat is dat?' vroeg hij streng.

Ik slikte en keek naar de grond. Een mier trok en rukte aan een strootje dat tien keer groter was dan hij. 'We hebben uw tuin niet geschoffeld voor het geld', legde ik met schorre stem uit. 'We hebben 't gedaan om de lamp te vergoeden.'

'Mijn lamp?' Hij ging rechtop staan en veegde zijn handen aan zijn broek af.

Mijn hart klopte zo hard in mijn borst dat ik dacht dat het zou openbreken. Ik opende mijn mond om te antwoorden, maar mijn adem werd af-gesneden. Ik haalde diep adem. 'Die

knullen op die brommers hebben uw lamp niet kapotgemaakt', zei ik. 'Wij hebben het gedaan.'

'Maar we hebben 't niet expres gedaan', kreeg Roel uit zijn mond. 'We hadden niets kwaads in de zin. We wilden alleen die oude ekster wegjagen.'

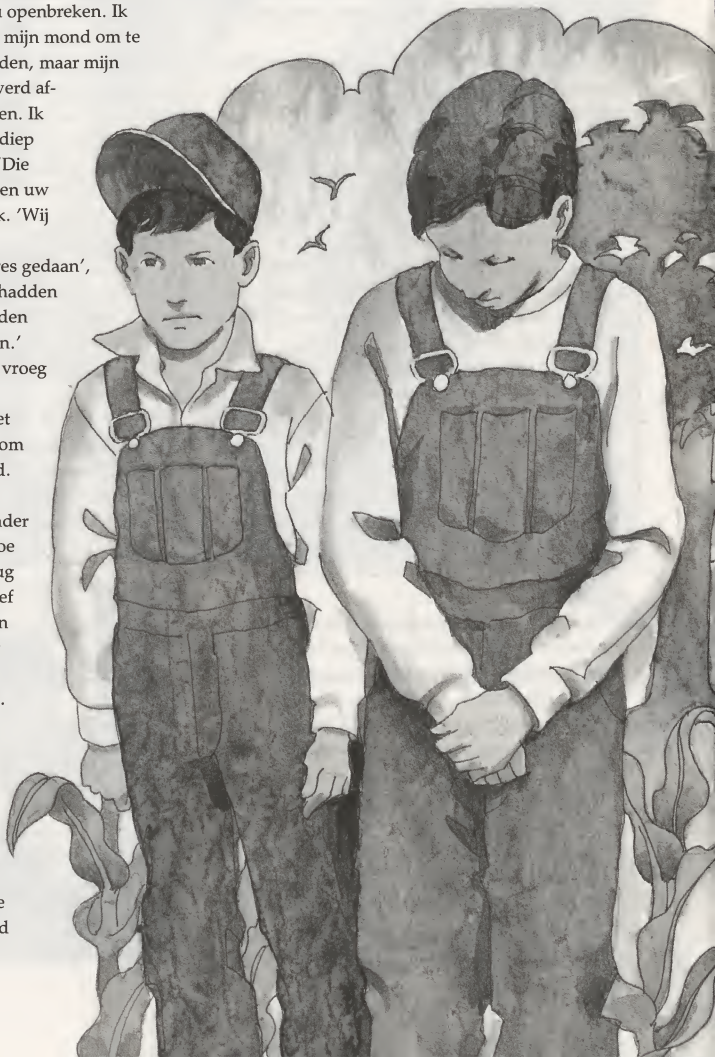
'Heeft jullie pa je gestuurd?' vroeg meneer Floor.

We schudden ons hoofd. 'Het spijt ons', mompelde ik. 'Daarom hebben we uw tuin geschoffeld. Om het goed te maken.'

Heel lang staarde hij ons zonder iets te zeggen aan. Ik voelde hoe de straaltjes zweet lang mijn rug naar beneden liepen. En er bleef een dikke, lastige vlieg om mijn hoofd vliegen, maar ik deed er niets aan.

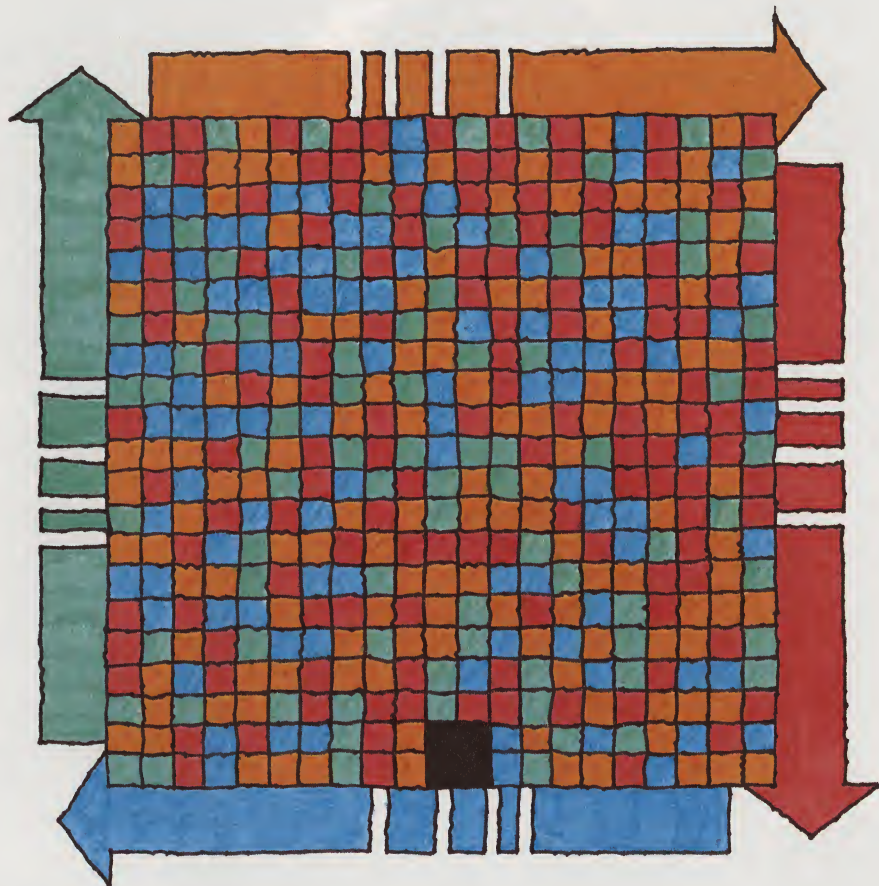
Eindelijk verbrak hij de stilte. 'Bedankt, jongens.' Hij klonk zelfs vriendelijk. 'Ik waardeer het wat jullie gedaan hebben. De waarheid vertellen is belangrijker dan schoffelen.' Hij glimlachte er zelfs bij. 'Iedereen maakt fouten, maar alleen iemand die echt volwassen is erkent schuld en zet het recht.'

Toen Roel en ik ten slotte naar huis gingen, was het donkere, lelijke gevoel in ons weg. Ik wist dat ik 's avonds geen moeite zou hebben met mijn gebed of het inslapen. □

VERBAZINGWEKKENDE KLEUREN

Zoek de juiste weg door dit doolhof door vanaf de bovenste rij steeds een vakje te kiezen totdat je bij het zwarte vak onderaan bent. Je mag alleen de richting op die de kleur van het vakje aangeeft: paars, een vakje naar onderen; blauw, naar links; groen, naar boven; oranje, naar rechts. Als je goed kiest, zul je het juiste pad vinden.

HOE MORONIBEELDEN WORDEN GEMAAKT

1. Ten eerste wordt er een houten raamwerk gemaakt en geplaatst.

2. Op dit raamwerk wordt een grondlaag

angebracht om het beeld vorm te geven.

3. De beeldhouwer brengt dan de eerste laag klei op.

Shannon W. Ostler

Het eerste beeld van Moroni dat op een tempel is geplaatst, was een windwijzer uit bladmetaal; die windwijzer stond op het dak van de Nauvoo-tempel. Jaren later heeft de beeldhouwer Cyrus E. Dallin een Moronibeeld voor de Salt Lake-tempel vervaardigd. Dit Moronibeeld, waarschijnlijk de beroemdste, spreekt tot de verbeelding van allen die het zien. Het is gemaakt van brons en weegt ongeveer 2700 kilo. Het beeld wordt op zijn plaats gehouden door een

gewicht aan de voeten dat binnen in de toren hangt. Zo kan het beeld meegeven als er veel wind staat, zodat het niet afbreekt.

Tegenwoordig worden de Moronibeelden in verschillende maten voor de tempels gemaakt. Het hele proces duurt drie tot vier maanden. Het beeld weegt 118 kilo en is 4 meter hoog, inclusief de ronde voet.

Dezelfde werkwijze, met uitzondering van het bladgoud, wordt toegepast op de runderen die de doopvont in de tempels dragen. □

4. Er wordt een tweede laag klei opgebracht en de beeldhouwer begint vorm te geven aan de spieren en andere details.

5. Een laatste laag klei vormt het gewaad of de kleding van het beeld.

6. Het laag-voor-laag opbrengen van de klei geeft het beeld een natuurlijke vorm. Voor elk beeld is ongeveer 450 kilo klei nodig.

7. Er worden naden in het beeld aangebracht om de verwijdering van een te vervaardigen mal

(de volgende stap) te vereenvoudigen.

8. Voor de vervaardiging van de mal wordt het beeld bespoten met kunsthars.

9. Nadat het kunsthars is opgedroogd, wordt de mal verwijderd.

10. De achtergebleven klei wordt er uitgeschrapt, waarna er fiberglas in de mal wordt gegoten.

11. Het uiteindelijke gietstuk wordt bedekt met twee uitermate dunne lagen bladgoud. (Eén laag houdt ongeveer twintig jaar).

Op de omslag:

Een luchtfoto van de Salt Lake-tempel en twee andere gebouwen op Temple Square. In de linkerbovenhoek is het koepeldak van de tabernakel. In de rechterbovenhoek is het bezoekerscentrum noord, waar exposities over het heilsplan te zien zijn. Illustratrice: Shauna Mooney Kawasaki.

Juni

- 1-13 GESLOTEN
- 16-19 Catania 90, Rome 90
- 20 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 23-26 LILLE 80, BRUSSEL 80, Bordeaux 50
- 27 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)
- 30 -

Juli

- 3 BARCELONA 100, Barcelona 100
- 4 Duits, FRANKFURT (US-MIL)
- 7-10 Bilbao 100, Las Palmas 100
- 11 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 14-17 MADRID 100, Madrid 100
- 18 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 21-24 SEVILLA 100, Sevilla 100
- 25 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)
- 28-31 MILAAN 60, Milaan 60, Venetië 60

Augustus

- 1 Duits, FRANKFURT (US-MIL)
- 4-7 PORTUGAL 200
- 8 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 11-14 PORTUGAL
- 15 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 18-21 PORTUGAL 200
- 22 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)
- 25-28 PORTUGAL 200
- 29 Nederlands, FRANKFURT (US-MIL)

September

- 1-4 LILLE 80, BRUSSEL 80, Bordeaux 50
- 5 Duits, FRANKFURT (US-MIL)
- 8-11 GENÈVE, LYON 60, Marseille 60
- 12 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 15-18 DEN HAAG 80, Antwerpen 80
- 19 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 22-25 APELDOORN 80, UTRECHT 80
- 26 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)
- 29 -

Oktober

- 2 Catania 80, Rome 80
- 3 Duits, FRANKFURT (US-MIL)

- 6-9 BERN 50, ZÜRICH 50, STUTTGART 70, MANNHEIM 30
- 10 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 13-16 PRIESTERSCHAPSWEEK
- 17 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 20-23 PARIJS 80, Parijs 80
- 24 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)
- 27-30 NICE 80, NANCY 80
- 31 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)

November

- 3-6 DEN HAAG 80, Antwerpen 80
- 7 Duits, FRANKFURT (US-MIL)
- 10-13 APELDOORN 80, UTRECHT 80
- 14 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 17-20 Catania 70, Rome 80, SEVILLA 50
- 21 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 24-27 MILAAN 60, Milaan 60, Venetië 60
- 28 Frans, KAISERSLAUTERN (US-MIL)

December

- 1-4 BERN 50, ZÜRICH 50, STUTTGART 70, MANNHEIM 30
- 5 Duits, FRANKFURT (US-MIL)
- 8-11 NICE 80, NANCY 80
- 12 Nederlands, NÜRNBERG (US-MIL)
- 15-18 PARIJS 80, Parijs 80
- 19 Duits, STUTTGART (US-MIL)
- 22 -

Januari

- 1 GESLOTEN

Frankfurt-tempel

Postfach 1440, Talstrasse 10

D-6382 Friedrichsdorf 1

Telefoon 49 6172 72066

Telefax 49 6172 75230

Een bekering met grote gevolgen

Zuster C.S. Brandenburg een kwart eeuw lid

Zuster Brandenburg heeft geen makkelijk leven gehad. Haar moeder overleed toen ze acht was; haar vader stierf acht jaar later in een Japans gevangenkamp in het toenmalige Nederlands-Indië. Na de Tweede Wereldoorlog moest haar leven van welstand en rijkdom in Nederlands-Indië achterlaten en kwam ze berooid in Nederland aan. En daar maakte ze kennis met de kerk.

Het verhaal van haar bekering is opmerkelijk. Haar man liet in 1964 de zendingen binnen om naar hun verhaal te luisteren, wat resulteerde in het volgen van de zendingenlessen. Zij wilde er niets van horen, maar toen de zendingen bleven komen, besloot ze argumenten te gaan zoeken die zouden aantonen dat de zendingen een dwaalleer verkondigden. Daarom begon zij intensief de Bijbel te bestuderen. Bovendien woonde ze trouw de kerkdiensten bij, waarbij het voorgekomen schijnt te zijn dat ze alleen was met de gemeentepresident en de zendingen: de gemeente was destijds zo klein dat dit bij afwezigheid van enkelen wel kon gebeuren. In de Bijbel vond ze, ondanks al haar zoeken, niets dat in strijd was met het evangelie. Uiteindelijk vond ze steeds meer bewijzen dat haar de ware leer werd onderdicht, en op 21 juli lieten zij en vijf kinderen zich dopen

Zuster Carmen Sylvia Brandenburg

(de oudste dochter was al eerder gedoopt). Hoewel haar man die stap voorsnog te groot vond, stimuleerde hij

wèl de kerkgang van zijn gezin.

In de daaropvolgende ja-

ren bleef zuster Brandenburg actief in de gemeente Almelo, ondanks de tegenslagen die ze te verwerken kreeg. In 1973 moest zij een voetamputatie ondergaan en moest ze leren leven met een prothese; het volgende jaar overleed haar man, nog aan de gevolgen van het verblijf in een Japans gevangenkamp tijdens de Tweede Wereldoorlog. Maar ze behield haar vitale geest en haar positieve instelling: om zich beter te verplaatsen en om niet van de hulp van anderen afhankelijk te zijn, leerde ze autorijden, ze diende de gemeente haast onvermoeibaar als lerares in de zondagsschool en het jeugdwerk en als ZHV-president, en werd in 1982 in de Zwitserse tempel aan haar man verzegeld. Dit was een bijzondere ervaring: zowel zij zelf als haar oudste zoon, die als plaatsvervanger voor haar man optrad, voelden duidelijk dat haar man het evangelie had geaccepteerd en ook deze verordening met vreugde aanvaardde.

Hoeveel levens de bekering van één persoon kan beïnvloeden, blijkt wel als we nu de balans opmaken in de gemeente Almelo. Al haar zes kinderen wonen in Almelo en omgeving. Veel leiders en leerkrachten zijn zoon of schoondochter van zuster Brandenburg. Bijna al haar twintig kleinkinderen bezoe-

ken regelmatig de kerkdiensten; vijftien maken deel uit van het jeugdwerk (dat in totaal 16 kinderen telt). Moeilijker te tellen is het aantal leden dat baat had bij haar positieve, hulpvaardige instelling en haar geestelijke kracht. Vast staat in ieder geval dat zij een grote invloed heeft gehad op de geestelijke groei van alle leden in Almelo.<

Met dank aan Fia Brandenburg en Frans Heijdemann voor hun bijdragen.

*Rechts:
Zuster Brandenburg als
stralend middelpunt
van haar kinderen
en kleinkinderen.*

Nieuwe leidster

Ring Utrecht

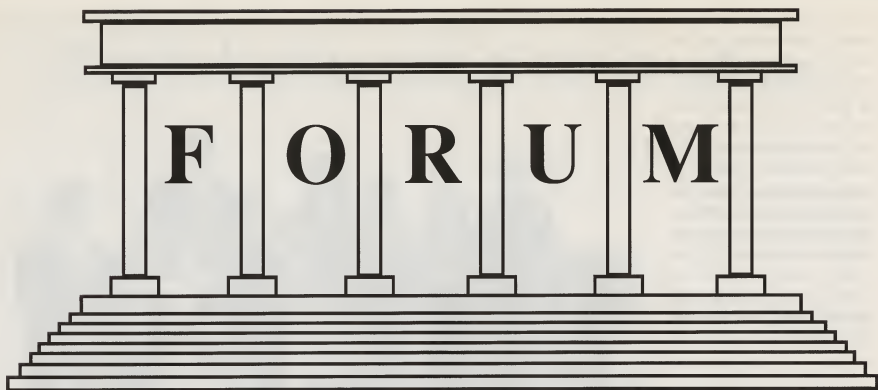
Jeudwerkpresidente

Nel Croese

Getrouwd met Dirk Croese

Opvolgster van zr. van Rangelrooy

Raadgeefsters: Cora Klingebiel en Ribanna de Kock

forum (Lat.), o., 1. (oorspr.) markt, plein te Rome, m.n. dat tussen Kapitoel en Palatijn waar het volk samenkwam om de publieke zaken te bespreken, recht te doen enz.; vand. oneig. voor openbare gerechtsplaats: *iets brengen voor het forum der publieke opinie*, het in openbaar bespreken; - (rechtst.) *het forum van de eiser*, het bevoegde gerecht, de bevoegde rechter; - 2. (-s), bijeenkomst

waarop een of meer deskundigen c.q. kunstenaars een inleiding houden over een bep. onderwerp en daarna daarover in discussie treden met het publiek; - ook voor de groep deskundigen zelf: *de vraag wordt aan het forum voorgelegd*; - **avond**, m. (-en); - **bijeenkomst**, v. (-en); - **discussie**, v. (-s); - **gesprek**, o. (-ken); - **lid**, o. (...leden).

Hoe u uw beperkingen positief kunt benaderen

Alvorens ik mijn beperkingen kon erkennen en ze positief kon benaderen, heb ik geleerd om -

- * een verlangen te hebben de beperking te veranderen. Ik moet het tenslotte eerst willen.

- * te beseffen dat ik het niet alleen kan en in gebed mijn Hemelse Vader om hulp te vragen.

- * te vasten om hulp, het verlangen om de beperking te overwinnen, en de kracht die ik daar voor nodig heb. Alleen door het in de handen van mijn Hemelse Vader te leggen, kan Hij me leiden, en daardoor kan ik de toekomst tegemoet zien en kijken waar ik zal falen. Ik heb Hem nodig.

- * na mijn gebeden naar inspiratie te luisteren, te blijven luisteren als die niet na het eerste gebed komt, en te handelen naar de inspiratie.

- * mijn doelen op te schrijven, daardoor ik beter kan plannen en mijn leven richting geven.

- * de moed op te brengen om mijn plannen om te gooien als

ze niet werken.

- * ook in moeilijke tijden te volharden en door te werken tot ik mijn doelen bereikt heb, want als ik het opgeef, smaak ik nooit het genoegen van succes.

- * geduld met mijzelf te hebben, en

- * te weten dat ik niet alleen ben, omdat mijn Hemelse Vader er altijd is.

-Lilian Koritamude, Orlando (Florida, V.S.)

Grote moeite

Ik was vroeger een verlegen Navajomeisje dat bang was voor mensen. Toen ik zestien was, ging ik, in het kader van het Church Lamanite Placement Program, bij een pleeggezin in Ogden (Utah) wonen. Daar leerde ik de waarde van het gebed, tiende en dicht bij mijn Hemelse Vader zijn.

Bovendien ging ik naar een school met tweeduizend leerlingen, en daar ik een minderheid vormde, moest ik besluiten of ik wel of niet verlegen zou blijven. Ik moest mezelf voortdurend aanmoedigen en veel bidden. Ik had echt een verlangen nodig om mijn verlegenheid te overwinnen.

Langzaam maar zeker leerde ik onafhankelijk en zelfredzaam te zijn. Na mijn schooltijd trouwde ik met een geweldige man, schonk het leven aan vier kinderen, en werd gediplomeerd verpleegster. Tegenwoordig draag ik mijn steentje bij aan de samenleving door deel uit te maken van het bestuur van de plaatselijke hogeschool en van de onderwijsraad van het district. Als gediplomeerd verpleegster help ik mijn Navajovolk, en als leerkracht geestelijk leven geef ik les in de ZHV. In 1988 zijn wij in de Salt Lake-tempel als gezin aan elkaar verzegeld.

-Ida C. Bradley, Fruitland (New Mexico, V.S.)

*** Heb het verlangen om er iets aan te doen.**

*** Bid en vast, vraag om hulp.**

*** Luister naar inspiratie.**

*** Stel doelen.**

*** Geef niet op.**

Het heeft jaren geduurd

Ik ben al blind vanaf mijn geboorte. Er waren jaren nodig om dat te aanvaarden en het positief te benaderen. Ik heb dat king om te overwinnen.

* zag in dat mijn handicap niemands schuld was.

* bad mijn Hemelse Vader om de kracht om mijzelf te aanvaarden zoals ik was.

* vroeg om priesterschapszegens.

Mijn beperking heeft mij geholpen makkelijk de Geest te voelen, waardoor ik me uit potentieel lastige situaties heb weten te redden. Bovendien heb ik taalvaardigheden en abstracte beredeneringstalenten ontwikkeld die ik nooit verkregen zou hebben als ik met een gewoon gezichtsvermogen geboren was.

-Hazel E. Bell, Texarkana (Texas, V.S.)

Schrijf ons als u goede ervaringen of praktisch succes met een van de onderstaande onderwerpen hebt!

september: Hoe u uw kinderen eerbied voor onze Hemelse Vader en Jezus Christus kunt leren.

Schrijf (ongeveer 100-150 woorden) naar het Kerkelijk Vertaalbureau, postbus 224, 3430 AE NIEUWEGEIN, telefax 03402-45883. De redactie behoudt zich het recht voor de bijdragen te redigeren en in te korten; ze worden niet teruggestuurd. De gebruikte bijdragen moeten niet gezien worden als officiële kerkleer. Ze moeten steeds 6 weken voor de verschijningsdatum in ons bezit zijn.

In het zendingsveld

Amerika

Kitty Bastein, Canada Toronto Mission, 338 Queen Street, suite 214, Brampton, Ontario L6V 1C5, Canada

Audrey Bijkerk, Utah Salt Lake Mission, 50 West North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA

Carlo Bos jr., Trinidad and Tobago Mission, Albergastraat 10, Paramaribo, Suriname

Marcel Braithwaite, California Anaheim Mission, 501 North Brookhurst, suite 100, Anaheim, Californië 92801, USA

Robert Brouwer, Florida Jacksonville Mission, 8647 Bay Pine Road, Suite 106, Jacksonville, FL 32256, USA

Jan Dijkwel, Utah Ogden Mission, 2133 Washington Boulevard, Ogden, Utah 84401, USA

Devin Hale, Colorado Denver Mission, 2000 E. Easter Avenue, Suite 303, P.O. box 2674, Littleton, Colorado 80122, USA

Maarten 't Hoen, Canada Calgary Mission, 6940 Fisher Road S.E., suite 122, Calgary, Alberta T2H 0W3, Canada

Johan Jansen, California Santa Rosa Mission, 2300 County Center Drive, bldg A 129, Santa Rosa, Californië 95403, USA

Arjan de Jong, Canada Halifax Mission, Commerce Bldg. 73 Tacoma Drive #202, Dartmouth, Nova Scotia B2W 3Y6, Canada

Marten de Jonge, Utah Ogden Mission, 2133 Washington Boulevard, Ogden, Utah 84401 USA

Eric Mac Lean, Ohio Columbus Mission, 5025 Arlington Center, suite 30, P.O. Box 20130, Columbus, Ohio 43220, USA

Faizel Rahman, Trinidad and Tobago Mission, 26-28 Murray Street, suite 5, Woodbrook, Port of Spain, Trinidad, West Indies

Jos Rutten, Texas Houston East Mission, 820 South Friendswood Drive, suite 100, Friendswood, Texas 77546, USA

Frankfurt-tempel

Bep van Wijk, Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 6382 Friedrichsdorf 1, BRD

Azië

Yoshiko Furukawa, Japan Sapporo Mission, Kita 2 Jo Nishi 24 Chome, 245 Banchi 14 Chuo-Ku, Sapporo, Hokkaido 064, Japan

Europa

Jolanda Ariaans, England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire WA15 7UP, Engeland

Isabelle Arts, Deutschland-Mission Dresden, Tiergartenstrasse 40, Postschliessfach 256, O-8020 Dresden, Bondsrepubliek Duitsland

Jennifer Beijerling, Zendingengebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2000 Antwerpen

Tom de Bisschop, England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol BS9 3BH, Engeland

Yanina Cadillo Albornoz, England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol BS9 3BH, Engeland

David Dezair, Mission française de Marseille, 48 Avenue Robert Schumann, 13090 Aix-en-Provence, Frankrijk

Aldrin Esser, England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire LS18 5BJ, Engeland

Koenraad Gijzel, Zendingengebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2000 Antwerpen

Stefaan van Gijzel, Zendingengebied Brussel, Blvd. Brand Wilcox 87, B-1040 Brussel

Marco Gunster, England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey CR4 4ED, Engeland

Dennis Hulleman, England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire WA15 7UP, Engeland

Ezra Karssen, Zendingengebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2000 Antwerpen

Monic de Langen, Scotland Edinburgh Mission, 'Boroughfield', 32 Colinton Rd., Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

Eddy Martens, Deutschland-Mission Berlin, Gräfenfurterstrasse 5, W-1000 Berlin 46, Bondsrepubliek Duitsland

Boris van Monsjou, Deutschland-Mission Dresden, Tiergartenstrasse 40, Postschliessfach 256, O-8020 Dresden, Bondsrepubliek Duitsland

Joeri Mulder, Zendingengebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2000 Antwerpen

Roy Oomen, Zendingengebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2000 Antwerpen

Petra Riem, England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire LS18 5BJ, Engeland

Edwin van Stam, Mission française de Marseille, 48 Avenue Robert Schumann, 13090 Aix-en-Provence, Frankrijk

Marvin Stigter, England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen SW7 2PA, Engeland

Deena Stinson, Deutschland-Mission Düsseldorf, Mörsenbroicherweg 184, D-4000 Düsseldorf 30

Brian Wursten, England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire LS18 5BJ, Engeland

Verlossing van de doden

Het tempelwerk voor de doden is gebaseerd op waarheden die al in het Oude en het Nieuwe Testament onderricht werden.

God is liefde', heeft de apostel Johannes geschreven (zie 1 Johannes 4:8).

Er bestaat geen groter bewijs van zijn liefde dan de opmerkelijke door de Heer geopenbaarde verordeningen die de zegeningen van het heil binnen het bereik brengen van zijn kinderen die niet de kans hebben gekregen om het evangelie hier op aarde te aanvaarden.

Hoe belangrijk die verordeningen zijn, blijkt alras wanneer wij nadenken over familiebanden. Wat beroert ons hart meer dan de liefde voor onze man of vrouw, voor onze kinderen en verdere familieleden?

De blijde boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus is dat de verordeningen die in de tempels van de Heer worden verricht een voorwaardelijke garantie zijn dat die familiebanden voor eeuwig kunnen blijven bestaan. Deze leer – een van de heerlijkste facetten van het heilsplan – is niet nieuw voor onze bedeling, want zij is vervat in waarheden die in zowel het Oude als het Nieuwe Testament worden onderwezen.

PLAATSVERVANGEND DIENSTBETOON

Eén belangrijke waarheid is het beginsel van plaatsvervangend dienstbetoon, waarbij iemand optreedt in naam van een ander. God heeft door heel de geschiedenis van de wereld heen van dit beginsel gebruik ge-

maakt. In de bedeling van Mozes, bijvoorbeeld, dienden de zondebok en de offers als plaatsvervangers om de zonden van het volk te verzoenen. Die slachtoffers waren symbolische voorboden van het hoogste offer dat voor het mensdom is gebracht: de verzoening van Jezus Christus.

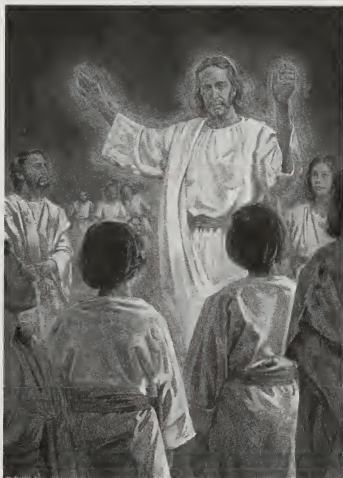
De verzoening is bij uitstek een plaatsvervangend offer. Zoals de apostel Paulus schreef, heeft Christus 'Zich gegeven tot een losprijs voor allen' (1 Timoteüs 2:6). Zo'n 750 à 800 jaar eerder had de profeet Jesaja eveneens het offer van de Verlosser voorzien en geschreven: '(...) om onze overtredingen werd hij doorboord, (...) en door zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:5).

Door zijn volmaakte offer biedt de Heer Jezus Christus de losprijs aan voor allen die bereid zijn zijn geboden te bewaren en de beginselen van zijn evangelie na te leven.

DE GEESTENWERELD

Nog een lering die aan de basis ligt van het heilsplan van de Heer, is het begrip dat onze geest zich na de dood naar een plaats begeeft waar de geesten

wonen en waar onze zintuigen even werkzaam zijn als hier. God, zei Jezus, 'is niet een God van doden, maar van levenden, want voor Hem leven zijn allen' (Lucas 20:38). Jezus zelf bezocht die geestenwereld voor zijn opstanding, hetgeen Hij ook had voorzeggd: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

**Na zijn kruisiging bezocht Christus
de geestenwereld waar Hij 'het eeuwig
evangelie' predikte (LV 138:19;
zie ook 1 Petrus 3:19).**

Door de doop voor de doden (zie 1 Korintiërs 15:29) en andere plaatsvervangende tempelverordeningen worden de zegeningen van de tempel aangeboden aan hen die ze niet in dit leven konden ontvangen.

Links: De doopvont van de Nieuw-Zeeland-tempel.

doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven' (Johannes 5:25).

CHRISTUS' BEDIENING IN DE GEESTENWERELD

Toen Hij de prijs van de zonde voor ieder van ons had betaald, daalde de Heer af in de dood en de geestenwereld, waarna Hij zegevierend opstond.

Toen de vrouwen de boodschap van de engelen hadden ontvangen dat Jezus was opgewekt, verscheen de Heer in alle vroegte aan Maria. Kennelijk maakte zij aanstalten om Hem aan te raken, maar de Heer zei: 'Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God' (Johannes 20:17).

Als de Heiland nog niet naar de hemel was opgevaren, waar was Hij dan geweest in de drie dagen dat zijn lichaam in het graf had gelegen? Wij vinden het antwoord in een van Petrus' brieven. Christus voegde Zich bij de andere geesten die van hun lichaam gescheiden waren en diende hen. Wat deed Hij daar precies? Petrus schrijft dat Hij heenging en predikte aan de geesten in de gevangenis (1 Petrus 3:19).

Aan wie predikte Hij dan? Volgens Petrus, aan hen 'die eertijds ongehoorzaam geweest waren' (1 Petrus 3:20). 'Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wèl, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden' (1 Petrus 4:6).

De bediening van de Heiland aan hen die gestorven waren, is geprofeteerd door Jesaja die, uit naam van de Messias, schreef: 'De Geest des Heren is op mij, omdat de Here mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en door gebondenen openning der gevangenis' (Jesaja 61:1).

Wat zou die blijde boodschap zijn aan hen die in de gevangenis vertoefden? Stellig een boodschap die aangaf hoe zij weer vrij konden worden om vooruitgang te maken en de zegeningen van het evangelie te genieten. Dat was de boodschap die de Heer in de geestenwereld aan hen bevestigde in de drie dagen dat Hij ook zelf van zijn lichaam gescheiden was. Diezelfde boodschap wordt nog steeds in de geestenwereld gebracht door leraars die de Heer voor die bediening heeft aangewezen (zie LV 138).

DOOP VOOR DE DODEN

Zo worden dus zij die sterven zonder kennis van Christus in de gelegenheid gesteld om de blijde verlossingsboodschap te horen, om geloof te oefenen en zich van hun zonden te bekeren. Maar hoe moet het dan met de doop? Zoals de Heer aan Nikodemus voorhield, moet de mens worden gedoopt – uit water worden geboren – om het koninkrijk Gods te kunnen betreden (zie Johannes 3:5). Ook Jezus liet Zich dopen 'om alle gerechtigheid te vervullen' (Matteüs 3:15), en Hij droeg zijn apostelen op allen te dopen die bereid waren de evangelieboodschap te aanvaarden, met de woorden: 'Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden' (Marcus 16:16).

Hoe dan kunnen zij die gestorven zijn zonder de kans te hebben gehad om zich te laten dopen, die verordening ontvangen? Het antwoord luidt dat zij die plaatsvervangend kunnen ontvangen. Net zoals Jezus een werk voor ons verrichtte dat wij niet in staat zijn voor onszelf te verrichten, zo kunnen ook wij de verordening van de doop verrichten voor hen die gestorven zijn, zodat zij de kans krijgen om het heil te beërven (zie Hebreëen 1:14).

De apostel Paulus wees op die verordening toen hij afvallige Korintiërs moest overtuigen van de realiteit van de opstanding. De ontvangers van zijn brief waren bekend met deze verordening, die bekend stond als de doop voor de doden. Paulus schreef: 'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?' (1 Korintiërs 15:29).

Vandaag wordt de opstanding aanvaard als wellicht het heerlijkste denkbeeld van het christelijke geloof. Maar waar in de hele christelijke wereld vinden wij de

verordening van de doop voor de doden, die Paulus gebruikte als argument voor de waarachtigheid van de opstanding? Het antwoord is dat dit een van de vele leringen en verordeningen is die verloren gingen, of veranderd werden toen de vroege christenen op zo tragische wijze werden vervolgd en Christus' leringen werden veranderd door hen die ze aanvaardbaarder wilden maken voor een wereld die doortrokken was van de Griekse wereldbeschouwing.

GEZAG OM DE VERORDENINGEN TE BEDIENEN

Moet het ons dan verbazen dat toen de Heer Jezus Christus zijn evangelie in de laatste dagen in alle zuiverheid en macht aan de aarde herstelde, Hij ook de waarheden herstelde in verband met de verlossing van de doden? (Zie Leer en Verbonden 128 voor een verhandeling van de verlossing van de doden door de profeet Joseph Smith.) Met de herstelling van dergelijke waarheden, herstelde de Heer eveneens de macht en het gezag van zijn priesterschap. Waarom? Omdat de verrichte verordeningen, voor zowel de levenden als de doden, geldig en bindend zouden zijn voor Gods aangezicht.

Voor zijn verscheiden verleende de Heer het gezag van het priesterschap aan Petrus, de senior-apostel, zodat hij en allen aan wie hij dat gezag zou delegeren, de doop en andere verordeningen konden verrichten die onmisbaar zijn voor het eeuwige heil van de mens. De Heer beloofde Petrus: 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

Diezelfde priesterschapsleutels zijn in de laatste dagen aan het begin van deze bedeling aan de profeet Joseph Smith teruggegeven. In de woorden die Hij tot de profeet sprak over dit bindende gezag, verduidelijkte de Heer de omstandigheden die zullen gelden wanneer wij dit leven hebben verlaten:

'Alle verbonden, overeenkomsten, verbintenissen, verplichtingen, eden, geloften, die niet door de Heilige Geest der belofte zowel voor tijd als voor alle eeuwigheid door hem, die is gezalfd, worden gesloten, aangegaan en verzegeld, (. . .) en Ik heb Mijn dienstknecht Joseph aangesteld om deze macht in de

laatste dagen te bezitten, (. . .) zijn in en na de opstanding der doden zonder uitwerking, deugdelijkheid of kracht; want alle overeenkomsten, die niet met dit doel zijn gesloten, eindigen wanneer de mensen dood zijn.

'Zie, Mijn huis is een huis van orde' (LV 132:7-8).

Zo heeft dus de Heer met zijn priesterschapsgezag om verordeningen op aarde te binden zodat ze ook in de hemel gebonden zullen zijn, de zegeningen van het evangelie binnen het bereik gebracht van hen die dit leven hebben verlaten. Dezelfde verordeningen die voor de levenden worden verricht, kunnen plaatsvervangend worden verricht door iemand die voor de overleden persoon optreedt! Niet alleen de doop, maar ook de verbonden en zegeningen van de begiftiging en van het eeuwige huwelijk worden ter beschikking gesteld van allen die niet in de gelegenheid zijn geweest ze in dit leven te ontvangen.

KEUZEVRIJHEID

Vanzelfsprekend echter zal niets wat hier op aarde gebeurt op enige wijze de keuzevrijheid belemmeren van hen die zich in de geestenwereld bevinden. Het staat hen volkomen vrij de verordeningen die hier voor hen zijn verricht te aanvaarden of te verwerpen. Als zij besluiten de plaatsvervangende verordeningen te aanvaarden, geloof in de Heer Jezus Christus oefenen en zich bekeren, dan komt er een eind aan hun geestelijke gevangenschap. Als zij ervoor kiezen die voorwaarden niet te aanvaarden, dan blijven zij in hun geestelijke gevangenschap. Hun recht om zelf te kiezen is onschendbaar. Keuzevrijheid, een onmisbaar factor bij onze persoonlijke ontwikkeling, is een eeuwig erfgoed dat ieder van ons van God, onze Vader, heeft ontvangen. Het werk van de Heer, waardoor alle mensen van harte worden *uitgenodigd*, niet gedwongen, om de volheid van het evangelie te aanvaarden en te gebruiken ter veredeling van hun leven, vindt niet alleen hier in de sterfelijkheid plaats, maar ook in de geestenwereld.

DE TERUGKEER VAN ELIA

Deze waarheden met betrekking tot de verlossing van de doden zijn zo belangrijk, dat ze zich onder de eerste beginselen bevonden waarin bij de inluiding

De leden van de kerk voeren hun hart terug tot hun vaderen (zie Maleachi 4:5-6) wanneer zij de gegevens van hun voorouders opzoeken en vervolgens de tempelverordeningen voor hen laten verrichten.

van deze bedeling de profeet Joseph Smith werd onderwezen. Op 21 september 1823, slechts drie jaar nadat hij de Vader en de Zoon had gezien, ontving Joseph Smith bezoek van de engel Moroni. Deze hemelse boodschapper zei dat het moment in aantocht was voor de vervulling van Maleachi's profetie uit het Oude Testament, dat 'het hart der kinderen' (de hedendaagse mannen en vrouwen) zou worden teruggevoerd 'tot hun vaderen' (onze voorouders). (Zie Maleachi 4:6.) Vier keer herhaalde Moroni Maleachi's profetie dat de Heer de profeet Elia zou sturen om het gezag en de kennis te openbaren die noodzakelijk waren om dit werk op gang te brengen.

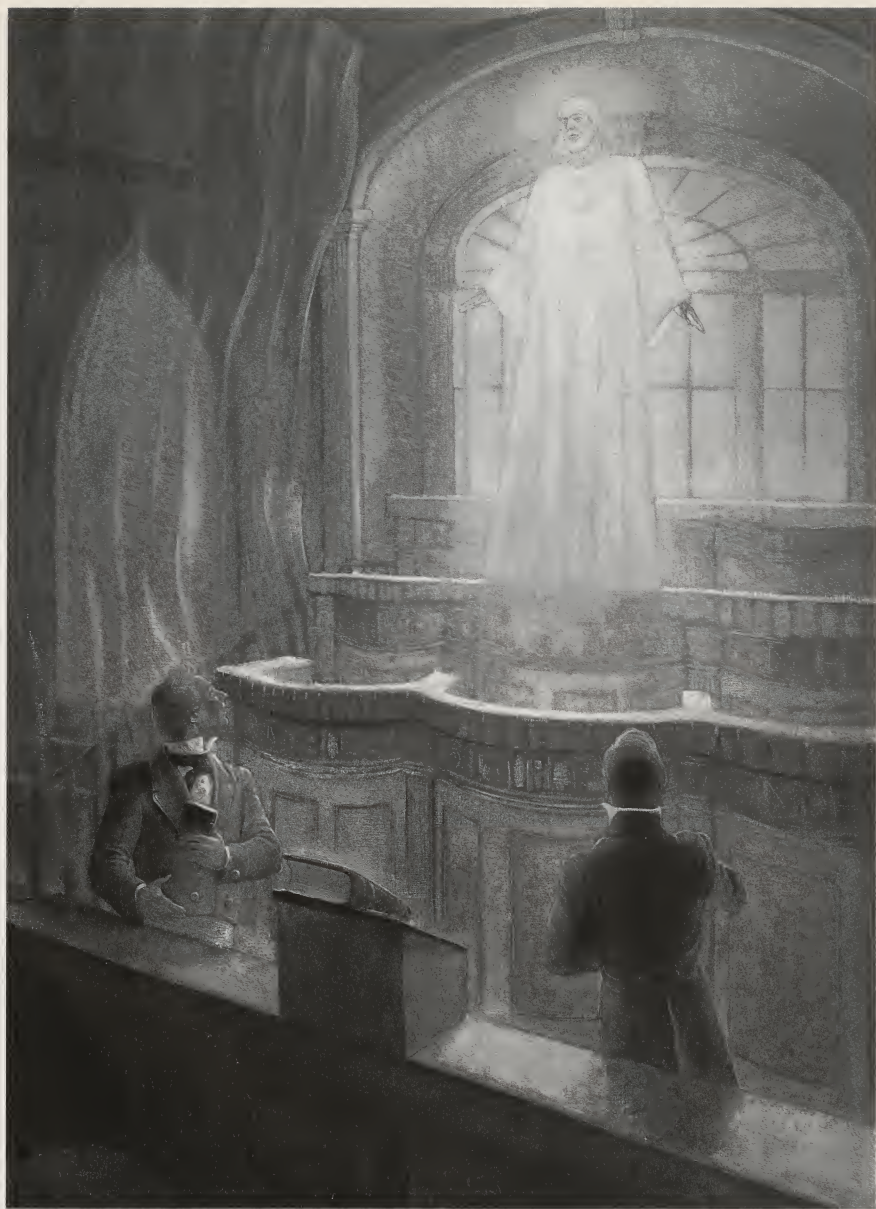
Het is het plechtige getuigenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dat de profeet Elia inderdaad is gekomen zoals zowel heel vroeger als in deze bedeling is voorzeggd. Op 3 april 1836 verscheen de profeet Elia aan Joseph Smith en

Oliver Cowdery in de zojuist ingewijde tempel te Kirtland (Ohio) om hun het gezag te verlenen de doop voor de doden en andere verordeningen die noodzakelijk zijn voor de verlossing van de doden opnieuw in te stellen. 'Daarom', zei Elia, 'worden de sleutelen van deze bedeling aan u overgedragen' (LV 110:16).

FAMILIEGESCHIEDENIS EN TEMPELWERK

Sinds die dag in 1836 heeft de kerk over de hele wereld tempels gebouwd waar de evangelieverordeningen voor ons voorgelicht kunnen worden verricht. De kerk heeft eveneens bibliotheken voor familiegeschiedenis gesticht en andere hulpmiddelen voor familiehistorisch onderzoek ontwikkeld die over de hele wereld worden gebruikt.

Nu gaan er iedere dag duizenden heiligen der laatste dagen naar de tempel om verordeningen te ondergaan

GARY SMITH, JEZUS CHRISTUS VERSCHIJNT AAN JOSEPH SMITH EN OLIVER COWDERY IN DE KIRTLAND-TEMPEL.

In 1836 verscheen Elia aan Joseph Smith en Oliver Cowdery in de Kirtland-tempel om, zoals de Heer had beloofd, de sleutels van de bevoegdheid tot verzegeling over te dragen. (Zie Maleachi 4:5-6; LV 110:13-16.)

voor hun vaders en moeders, hun grootvaders en grootmoeders – ja, zo ver terug als er betrouwbare gegevens bestaan om een overledene definitief te identificeren. Deze mensen – die voor ons dood zijn, maar springlevend zijn in de geestenwereld, wachten, zoals de Meester heeft gezegd, op ‘de blijde boodschap’ dat het werk voor hen is verricht, zodat zij bevrijd kunnen worden uit ‘de gevangenis’ waarin zij ‘gebonden’ zijn. Wanneer die verordeningen voor hen zijn verricht, kunnen zij de geboden van de Heer beter onderhouden en hun vooruitgang voortzetten.

EEN VISIOEN VAN DE VERLOSSING VAN DE DODEN

Een latere profeet uit deze bedeling heeft in 1918 een heerlijk getuigenis van de verlossing van de doden ontvangen. President Joseph F. Smith heeft als volgt geschreven over het visioen dat hij op 3 oktober ontving terwijl hij 1 Petrus 3:18-20 en 1 Petrus 4:6 las en overdacht, verzen waarin de apostel Petrus spreekt over het bezoek van de Heer Jezus Christus aan de geestenwereld na zijn kruisiging:

‘Terwijl ik nadacht over deze woorden der Schrift, werden de ogen van mijn begrip geopend en de Geest des Heren rustte op mij en ik zag de heerscharen der doden, groot en klein.

‘En op één plaats was de ontelbare schare geesten der rechtvaardigen verzameld (. . .).

‘Terwijl deze grote menigte wachtte en met elkaar sprak en zich verheugde op het uur van hun bevrijding van de ketenen des doods, verscheen de Zoon Gods en riep voor de gevangenen die getrouw waren geweest, de vrijheid uit.

‘En daar predikte Hij hun het eeuwig evangelie, de leer van de opstanding en ‘s mensen verlossing van de val – en op voorwaarde van bekering – van hun eigen zonden. (. . .)

‘(. . .) en ik nam waar dat de Heer Zich niet persoonlijk onder de zondaars en de ongehoorzamen, die de waarheid hadden verworpen, begaf om hen te onderwijzen.

‘Doch zie, uit de rechtvaardigen stelde Hij zijn heerscharen samen en koos Hij boodschappers, die Hij met macht en gezag bekleedde en Hij gaf hun opdracht om uit te gaan en het licht van het evangelie te brengen aan hen die zich in duisternis bevonden, ja, aan alle geesten der mensen (. . .).

‘Zo werd het evangelie gepredikt aan hen die in overtreding waren gestorven, zonder kennis van de waarheid, of in hun zonden, omdat zij de profeten hadden verworpen.

‘Zij werden onderwezen in het geloof in God, de bekering van zonde, de plaatsvervangende doop ter vergeving van zonden, de gave des Heiligen Geestes door handoplegging

‘en in alle andere beginselen van het evangelie die zij moesten kennen om zich daartoe te bekwamen, dat zij wél naar de mens wat het vlees betreft mochten geoordeeld worden, doch naar God wat de geest betreft, leven. (. . .)

‘Ik zag de getrouwe ouderlingen van deze bedeling, wanneer zij het sterfelijke leven verlaten, hun werk voortzetten door het evangelie van bekering en verlossing door het offer van de eniggeboren Zoon van God, te prediken onder hen die zich in de grote wereld van de geesten der doden in duisternis bevinden en door zonde gebonden zijn.

‘De doden die zich bekeren zullen worden verlost, door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis Gods’ (LV 138:11-12, 18-19, 29-30, 32-34, 57-58).

EEN LIEFDESWERK

Alle tedere gevoelens van welke ouder, echtgenoot of echtgenote dan ook – ja, van iedere echtgenoot of echtgenote en ieder kind in de geestenwereld – kunnen in de tempels van God bevredigd worden. Dit liefdeswerk voor hen verrichten is de plicht en zegen van allen die het werk van de Heer leren kennen in deze laatste dagen. Geen wonder dus dat het onderwerp tempels de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zo na aan het hart ligt en zo heilig voor hen is. □

Mijn vriendin

Ver weg en lang geleden

Peggy Hill Ryskamp

We hadden het gered! Een reis naar Spanje om genealogisch werk te doen had bijna onmogelijk geleken – de planning, de wekenlange zorgen over de financiële kant van de reis, de gebeden en tranen voor de thuisblijvende kinderen, en de lange lijst met af te handelen zaken.

Maar daar zaten we dan in een kleine kamer van een Spaanse kerk. Mijn echtgenoot, George, is een enthousiast genealoog. Opgewonden toonde hij mij de zware boeken met de perkamenten bladen waarop priesters sinds de vijftiende eeuw huwelijken, dopen en overlijdens hadden vastgelegd. Ze waren indrukwekkend, en ik begon George te helpen met zoeken in de hoop dat zijn enthousiasme op mij zou overspringen.

Jammer genoeg gebeurde dat niet, hoe graag ik het ook wilde. Hij kon uren over een boek gebogen zitten, zich totaal onbewust van zijn omgeving. Maar ik was mij van elk detail om mij heen bewust. De houten stoel werd na een paar uur een ware beproeving voor mijn zitvlak, de lichtval van het lampje maakte lezen moeilijk, en ik had het zo koud dat mijn rug pijn deed van het rillen.

Ik schaamde me voor mijn houding. George was altijd opgegaan in genealogisch onderzoek en ik had gebeden dat ik mij er ook in zou kunnen vinden. Maar er leek geen eind te komen aan die lange, koude uren.

Eindelijk begonnen we aan een nieuwe familietak. Daar we dit onderzoek naar deze tak pas waren begonnen, dook George in een van de huweliksboeken, terwijl ik de doop- en geboorteboeken voor mijn rekening nam. Toen ik daar mee bezig was, vond ik een gezin in

de boeken dat mij intrigeerde. Naarmate ik de geboortedatum van de kinderen tegenkwam, was het net of ik de moeder kende. Ze had met dezelfde tussenpozen kinderen gekregen als ik, en ik moest aan mijn eigen bevallingen denken en de reacties van onze kinderen op iedere nieuwe baby. Ik was nu twee weken van huis, en de gedachten aan de geluidjes, de natte zoentjes en uitbundige knuffels koesterde ik.

George stelde voor dat ik nog wat opzocht in de overlijdensakten. Aangezien ik nog steeds in dezelfde periode zocht, kwamen de namen die ik tegenkwam mij bekend voor. Ik vond de overlijdensdata van een paar van de oudere gezinsleden. Maar ik had niet verwacht dat er zoveel jong waren gestorven. Ik kreeg tranen in mijn ogen toen ik op de naam van een van de kinderen van mijn 'vriendin' stuitte die op driejarige leeftijd was gestorven. Toen ik de bladzijde omsloeg en zag dat haar kind van zes acht dagen later was overleden, deed mijn hart pijn en hilde ik.

Weer moest ik aan mijn kleintjes denken, precies dezelfde leeftijd – hun warme lijfjes op mijn schoot, het geluid van hun lach en stemmen in het huis. Ik was door erbarmen bewogen en onder het doorbladeren bleef ik huilen en mij inleven in haar situatie.

Maar toen ik las dat haar man een half jaar na de dood van haar twee kinderen was overleden, was ik zo van streek dat ik niets meer op papier kon zetten, en zelfs George keek op van zijn werk. 'Ik begrijp niet waarom ze dat allemaal moest meemaken', zei ik tegen hem. 'Het is gewoon niet eerlijk.'

En toen werd ik opeens doordrongen van het ware belang van familiegeschiedenis en tempelwerk; gevoelens en gedachten schoven ineens. Lieve vriendin,

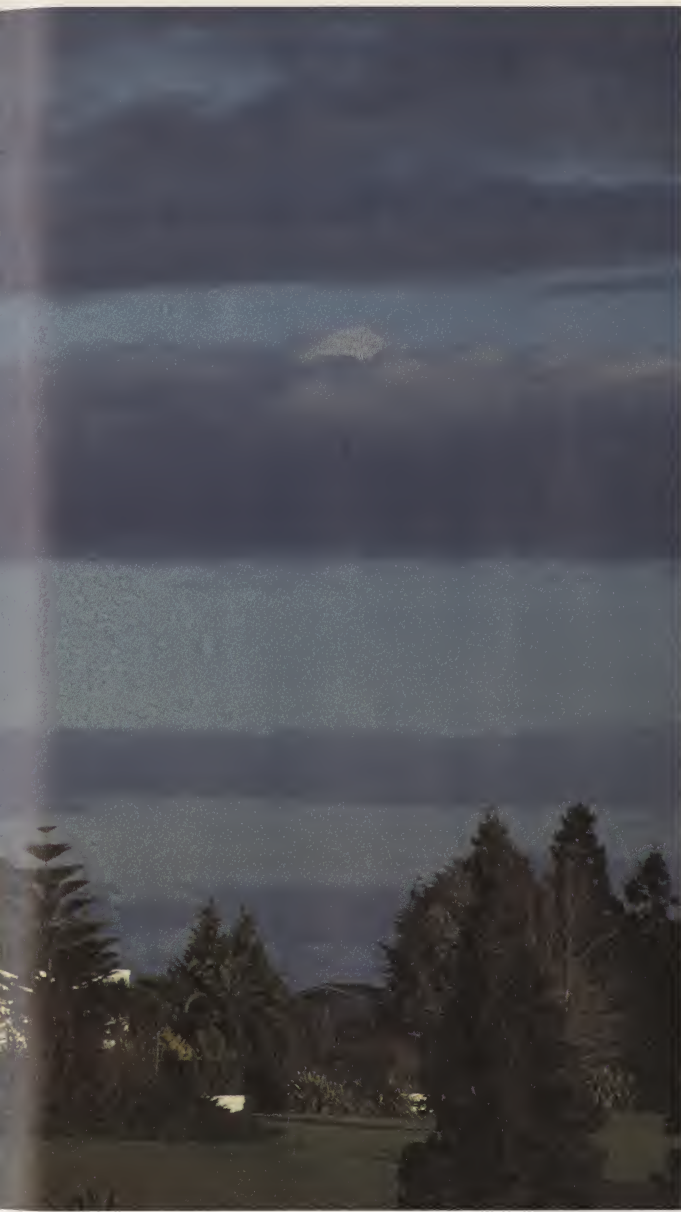

dacht ik. Daarom ben ik hier. Jouw lijden was niet zonder doel; er is iets wat ik voor je kan doen. Dankzij een liefhebbende Heiland en een tempel van God, kan ik je helpen je man en kinderen terug te krijgen. Zij kunnen eeuwig van jou zijn, zoals ik mijn man en kinderen ook eeuwig bij me heb.

De tranen bleven over mijn wangen stromen, maar nu waren het tranen van vrede en blijdschap, uit nederige dankbaarheid voor tempels en gezinnen en de kans te kunnen helpen.

Eenmaal thuis uit Spanje ging ik met een dieper begrip naar de tempel. Toen ik de verordeningen plaatsvervangend voor mijn vriendin onderging, voelde ik diep respect voor haar en haar leven. Zij kreeg te maken met ontberingen en de nabijheid van de dood zoals ik nooit zal ervaren. En hoewel ik nooit mijn warme water, mijn shampoo of het medicijn dat ik mijn zieke kinderen geef, met haar heb kunnen delen, heb ik wel iets gegeven wat voor mij het meeste betekent – de zegeningen van het evangelie. □

De tempels in de laatste dagen

Op de volgende bladzijden vindt u foto's van enkele tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze en alle andere tempels die in dit nummer voorkomen, zijn heiligdommen, huizen van de Heer, die in deze laatste dagen gebruikt worden om zijn heilige oogmerken tot stand te brengen.

NIEUW-ZEELAND-TEMPEL

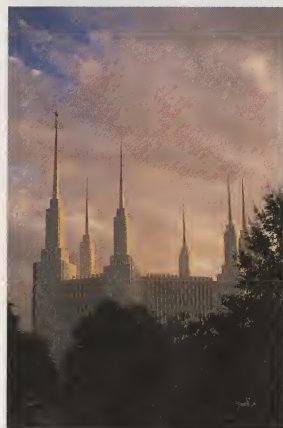

LINKS: ALBERTA-TEMPEL

BOVEN: STOCKHOLM-TEMPEL

ONDER: TAIPEI-TEMPEL

BOVEN: NUKU'ALOFA-TEMPEL

ONDER: WASHINGTON-TEMPEL

RECHTS: PAPEETE-TEMPEL

LINKS: GUATEMALA-STAD-TEMPEL

BOVEN: LIMA-TEMPEL

ONDER: JOHANNESBURG-TEMPEL

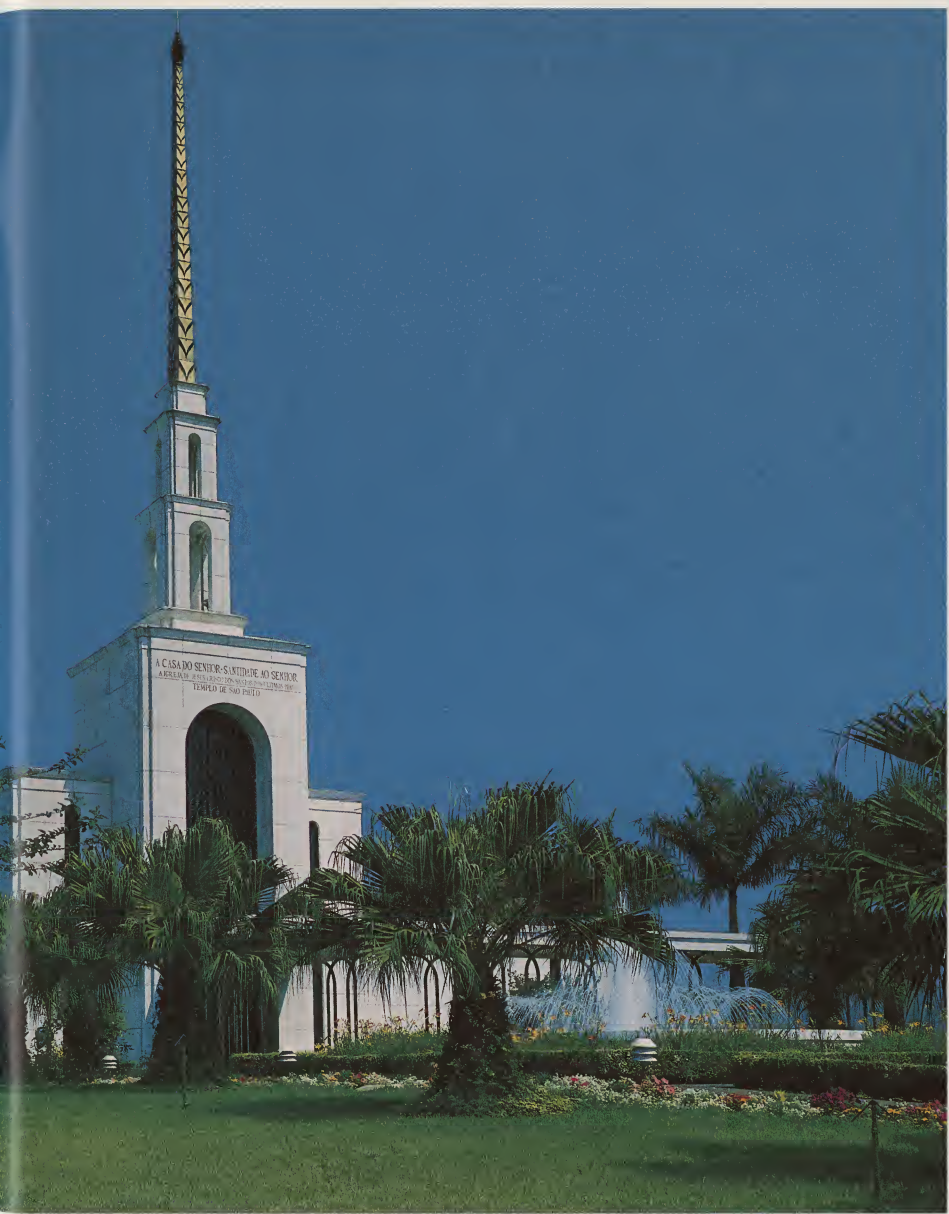

BOVEN: ZWITSERSE TEMPEL

ONDER: MEXICO-STAD-TEMPEL

RECHTS: SÃO PAULO-TEMPEL

Op een dag in de tempel

Mary Noel Rigby

De woorden van de arts bleven terugkomen. Hij had vriendelijk de kamer vol bejaarden rondgekeken en ons gezegd dat als we vonden dat er niets meer was om voor uit bed te komen, we stervende waren. Als we leefden, moesten we opstaan, eten, ons wassen en fit blijven.

Ik was de tachtig gepasseerd. Ik wilde in bed blijven. Maar het was donderdag en ik had mijn wekelijkse tempelbezoek nog niet afgelegd. Het avondnieuws was verontrustender dan anders geweest. Ik maakte me zorgen over een paar familieleden. Het onderhoud van mijn huis en tuin vergde het kleine beetje kracht dat ik nog had. Hulpeloosheid, besluiteloosheid en mijn verzwakte lichaam frustreerden mij. Uiteindelijk besloot ik deze wereld een paar uur te verlaten en naar een andere te gaan – de tempel.

Toen ik in de tempel arriveerde en plaats had genomen, proefde ik stilte om mij heen. De zuster links van mij was jong en mooi met gouden krullen tot op haar schouders. Ze glimlachte. De zuster rechts van mij leek me zelfs ouder dan ik. Ze glimlachte. Ik was onder vrienden.

Opeens wist ik waarom ik zo depressief was geweest. Satan bestaat echt en hij is hier op aarde om zoveel mogelijk mensen te kwellen en te misleiden. Het werd mij opeens heel duidelijk dat hij zelfs een klein, oud dametje schade wilde berokkenen, en dat hij mij had gekweld. Ik voelde vrede en verbondenheid met de vreemden naast mij.

Ik zag in dat de macht van Christus groter is dan die van Satan. Ik wist dat ik vrij was in mijn keuze en vrede kon hebben als ik dat nastreefde. Mijn onzekerheden en de zorgen over het ouder worden, verdwenen. Ik werd kalm en voelde mijn zelfvertrouwen terugkeren. Ik wist dat ik bij machte was de juiste beslissingen te nemen.

Ik ging rechtop zitten en voelde me blij. Ook mijn

viendinnen naast mij leken zich bewust van de geest die de kamer vulde en getuigde dat onze Hemelse Vader leeft. Toen wist dat de moeilijkheden van het leven een doel hebben en ons in de gelegenheid stellen te kiezen voor goed of kwaad, blijdschap of verdriet. Ik wist dat Jezus Christus op aarde had geleefd en dat Hij nu leeft – en dat ik door Hem verlost kan worden van mijn fouten. Op dat moment voelde ik een macht die mij zou leiden en sterken datgene te doen wat de Heer voor mij gepland heeft.

Wat dom van mij om zo te piekeren in de jaren die mij resten in de sterfelijkheid. Ik voelde mij dankbaar voor mijn huis en had er vertrouwen in dat ik het aankon. De Heer zou me helpen een celestiale cirkel te maken rond het stukje grond dat tijdelijk van mij is. Mijn hart vulde zich met het verlangen een nieuw leven van hoop en blijdschap te beginnen. Ik wilde mijn huis schoonmaken, de struiken snoeien, bloemen planten, met de burens praten en alle familieleden die langskwamen, verwelkomen.

En mijn kinderen hebben mij nodig. Al mijn kleinkinderen en achterkleinkinderen en hun gezinnen hebben mij nodig. Zij hebben mijn gezondheid nodig, mijn moed, mijn vermogen om gelukkig te zijn, en mijn liefde.

De tempeldienst liep ten einde. Ik dankte in stilte voor de gave die de Heer mij die dag geschonken had. Ik beloofde dat ik de geest die ik in de tempel had gevoeld, altijd in mijn hart zou meedragen. Buiten gekomen dankte ik nederig voor de bloemen en de ontspruitende bomen. Ik wist dat de abrikozebomen in mijn tuin uitliepen en dat de narcissen mij zouden groeten als een gouden banier. In mijn hart voelde ik liefde voor mijn thuis, voor mijn familie, voor het leven, voor alles. Ik nam mij voor de laatste jaren van mijn leven in dankbaarheid te leven en ze een zoete herinnering te laten zijn in de eeuwigheid van de toekomst. □

DE STORM STILLEN

Marvin K. Gardner

Buiten woedde de orkaan. Maar binnen heerste er een kalme, vredige geest. Het was december 1987.

In hun kleine woning op de Filipijnen was de familie Paronda in gebed neergeknield. Broeder Ruben Paronda, normaliter zacht van stem, moest het gebed bijna uitschreeuwen om boven de stortregens en gierende wind uit te komen. Maar zelfs dan hadden zijn vrouw, Nelly, en hun kinderen moeite om hem te verstaan. Het gebed was een smeekbede tot de Heer om de storm tot bedaren te brengen.

Het stadje Tigaon, Camarines Sur,

ligt in de orkaanzone – en de familie Paronda heeft veel stormen meegeemaakt. Maar deze keer wilden zij meer dan ooit dat de storm zou gaan liggen, want zij wilden naar Manila om in de tempel aan elkaar verzegeld te worden. En dit was de tweede keer dat hun tempelbezoek op de tocht stond.

Een jaar eerder waren ze helemaal klaar geweest voor de reis. Zowel de ouders als alle acht kinderen die nog thuis woonden, hadden hard gewerkt om het benodigde geld bij elkaar te krijgen. (De oudste zoon was getrouwd en woonde elders; een andere zoon was gestorven.) Broeder

Paronda en zijn jongens hadden mais, rijst, aardappelen, meloenen en bananen geteeld en verkocht. Zuster Paronda en de drie dochters hadden in hun *sari-sari* gewerkt (een buurtwinkelje waar ze 'van alles wat' verkopen). En de oudere zoons hadden om de beurt achter het stuur gezeten van de *jeepney* (een passagiersbusje) van het gezin om extra geld in het laatje te krijgen. Toen die voorbereidingen voltooid waren, hadden broeder en zuster Paronda en de acht kinderen hun tempelaanbeveling ontvangen.

Maar net voordat zij naar Manila wilden vertrekken, raakte de jeep-

Nelly en Ruben Paronda baden dat de orkaan zou gaan liggen zodat ze met hun gezin naar de tempel konden gaan.

Het gezin Paronda (vlnr): Edwin, Runnel, John Mark, Marilyn, Ruben, Andres, Lanne, broeder en zuster Paronda, en Annie.

FOTOGRAFIE: AUGUSTO LIM

ney betrokken bij een ongeluk, waarin twee passagiers ernstig gewond raakten. De jeepney was niet verzekerd en het gespaarde geld voor de tempelreis ging op aan de medische behandeling van de verwonde passagiers. De tempelreis moest worden uitgesteld.

‘Soms krijgen we met een heleboel problemen te maken in ons leven’, zegt dochter Marilyn. ‘Maar wat de moeilijkheden of vervolgingen ook zijn, we kunnen gelukkig leven door gehoorzaam te zijn aan wat de Heer ons ook vraagt. Niets is onmogelijk voor de Heer als we maar geloven dat Hij ons zal helpen.’

Elf maanden na het ongeluk hadden ze weer genoeg geld gespaard om de reis te maken. Toen was er de orkaan! Hun huis en winkel werden gespaard, maar de gewassen vernietigd. De wegen waren onbegaanbaar door de overstromingen.

Ondanks de chaos wilden ze toch zo snel mogelijk naar de tempel. ‘We hadden haast om aan elkaar verze- geld worden’, legt broeder Paronda uit. Ze wisten dat de tempel binnen twee of drie dagen voor een paar weken dicht zou gaan.

Ten slotte besloot het gezin, toen de storm het hevigst was, in gebed neer te knielen. ‘We vroegen de Heer de storm te stillen’, zegt broe-

der Paronda. ‘Onze Hemelse Vader verhoorde ons gebed. Die nacht ging de storm liggen, waardoor we onze reis konden maken.’

De volgende dag huurden ze een jeepney (hun eigen voertuig was nog niet gerepareerd), waarna broeder en zuster Paronda en de acht kinderen de reis, die vijftien uur zou duren, begonnen. Na de nacht doorgereden te hebben, kwamen ze bij de tempel aan, de dag voordat die zou sluiten. Onmiddellijk trokken zij witte kleding aan, en iedereen die oud genoeg was (vader, moeder en zes kinderen) ontving de tempelbegiftiging.

Daarna werden de ouders aan elkaar verzegeld, en de kinderen aan de ouders – met inbegrip van hun zoon Alan, die twaalf jaar eerder als baby gestorven was. ‘Hoewel Alan nu niet bij ons is’, zegt Marilyn, ‘weten we dat wij op zekere dag weer samen zullen zijn. Hij hoort nog steeds bij ons gezin.’

‘Ik ben zo dankbaar’, zegt zuster Nelly Paronda, ‘dat mijn hele gezin nu eeuwig samen kan zijn.’

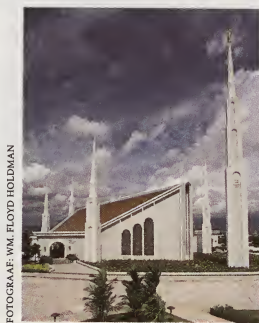
Toen zij die dag de tempel verlieten, was het al laat. En ze hadden nog geen minuut uitgerust van hun reis. ‘Maar we voelden de vermoeidheid of de honger niet’, zegt Marilyn, ‘We waren heel gelukkig dat de

Heer onze gebeden had verhoord.’ De volgende dag waren ze weer in de tempel. Op een later tijdstip werd de oudste zoon, Noel, en zijn vrouw en kinderen verzegeld, en hebben verschillende familieleden het verordeningswerk voor hun grootouders en overgrootouders gedaan.

Broeder Paronda was de eerste Filipijn die de Gemeente Goa presideerde. Momenteel is hij werkzaam als de eerste Filipijnse president van het District Goa. Terugkijkend plaatst hij het ongeluk met de jeepney en de orkaan in perspectief: ‘Het waren beproevingen en uitdagingen om te zien hoe getrouw we waren.’

□

**De Manila-tempel. Linker-
bladzijde boven, de ingang
van de tempel.**

FOTOGRAFIE: WILLY FLOYD HOLDMAN

Wat zou de Heer ervan vinden dat ik naar zijn heilige huis ging?
Ik kon het niet als vanzelfsprekend aannemen dat Hij ermee akkoord ging. Ik moest het weten.

BEN IK HET WAARDIG?

Lori Gibbs

Ik keek vaak naar de foto van de tempel die in mijn kamer aan de muur hing. Ik vond het heerlijk om op mijn bed te liggen dromen dat ik eens naar de tempel zou gaan met mijn toekomstige levensgezel.

Mijn verloofde was al voor zijn zending naar de tempel geweest. En nu waren wij ons aan het voorbereiden om er enkele dagen voor ons huwelijk heen te gaan.

Ik weet dat de tempel een heilige plek is en dat alleen leden die de gedragsnormen naleven en een tempelaanbeveling hebben er binnen mogen gaan. Ik had een afspraak gemaakt met mijn bisschop voor een tempelaanbevelingsgesprek en moest dat ook nog met de ringpresident doen. Ik besepte echter dat zo'n gesprek meer inhoudt dan een afspraak maken en de vragen beantwoorden. Ik moest erop voorbereid zijn en ervoor zorgen dat ik aan de eisen voldeed. Ik wilde mijn bisschop en ringpresident kunnen zeggen dat ik me zonder enige twijfel waardig voelde om naar de tempel te gaan.

Hoe kom je te weten dat je dat waardig bent? Ik vond dat ik een goed leven had geleid en dat ik ernaar streefde om de geboden te onderhouden en de raad van mijn kerkleiders op te volgen. Maar ik moest er zeker van zijn dat mijn zonden vergeven waren en dat ik dus naar de tempel kon gaan omdat ik het waardig was. Toen ik dat allemaal bedacht had, besloot ik op een bepaalde dag te vasten en te bidden.

Op het land van de boerderij van mijn ouders zijn er veel plekjes waar je alleen kunt zijn om ongestoord te bidden en te vasten. Ik koos een plekje bij een grote peperboom, waar ik door studie en gebed dicht bij mijn Hemelse Vader wilde komen. Op maandag

begon ik te vasten. Dinsdagochtend vroeg ging ik met mijn Schriften naar de boom. Bij mijn streven om een antwoord van mijn Hemelse Vader te verkrijgen, keek ik uit naar enkele momenten van rustig gebed, evangeliestudie en overpeinzing. Ik begon te lezen en pauzeerde tussendoor vaak om te bidden. Enkele malen voelde ik de Geest heel sterk, maar ik had mijn Hemelse Vader nog niet gevraagd of ik de tempelgang wel waardig was. Ik besloot te knielen.

De stralen van de opkomende zon filterden door de gewassen. Het was prachtig. Het licht leek mijn ziel te verwarmen en ik voelde heel sterk de Geest. Plotseling verdwenen de fijne gevoelens, en voelde ik me in de war. Ik wist dat ik de Geest had gevoeld, maar ik had nog geen antwoord gekregen op mijn vraag: Ben ik waardig om naar de tempel te gaan? Ik meende zelf dat wel te zijn, maar ik wilde zekerheid.

Ik bleef verder bidden, maar het sterke geestelijke gevoel van voorheen kwam niet terug. Ik wilde teruggaan naar het huis, maar wist dat ik niet kon vertrekken tot ik me prettig voelde. Ik besloot verder in de Schriften te lezen. Ik sloeg Leer en Verbonden 50:34 op, waar staat: 'Die van God ontvangt, moet aan God de eer geven; en laat hij verheugd zijn, dat hij door God wordt waardig geacht te ontvangen.'

Ik kreeg een heerlijk, vreugdevol gevoel, want ik wist dat ik de Geest had gevoeld. In dat vers zegt de Heer dat als je van God ontvangt, je je moet verheugen dat je het waardig bent het te ontvangen! Ik voelde me zo fijn toen de tranen over mijn gezicht stroomden. Eindelijk wist ik welk antwoord ik mijn kerkleiders moest geven. Maar belangrijker nog: ik wist dat ik God kon antwoorden dat ik inderdaad waardig was om zijn heilige huis binnen te gaan.

DE FRANKFURT-TEMPEL

Een van de kenmerkende leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen betreft het eeuwige belang van tempels en de tempelverordeningen. Dit nummer is geheel gewijd aan tempels en hun doel.

PB MA 9206 DU

92986 120

DUTCH